

SLOVENSKE VESTI

KONVENCIJA S.S.P. ZVEZE

Pretečeni teden je pričela pripraviti v Indianapolisu, Ind., konvencija S. S. P. Zveze. Med prvimi zadevami, ki so prišle na razpravo, je bila združitev. Po precejšnji debati je prišlo do glasovanja in konvencija se je razpisala na 25. junija.

55 glasovi izrekla proti združitvi s S. N. P. Jednoto. Za združitev je bilo oddanih 22 glasov. Sprejeta je bila daljša resolucija, ki določa, da se do prihodnje konvencije organizacija ne bo bavila z idejo združitve. Konvencija je tudi osvojila sklep, da član glavnega upravnega odbora ne more biti član glavnemu odboru katere druge organizacije.

Glasilo S. S. P. Zveze ostane nadalje dnevnik Enakopravnosti v Clevelandu. Važen korak je konvencija napravila z ustanovitvijo novega sklada, iz katerega se bo plačevalo podporne in onemoglim članom, pa z določbo, da člani, ki so na kratko časa brez dela, lahko postanejo pasivni člani za gotovo obdobje.

Konvencija je tudi sprejela resolucijo, v kateri pozivlja odbor, ki upravlja preostalo premoženje Jugoslovanskega Revolucionarnega Zdravstva, da ga likvidira in porabi za podporo stavkajočih rudarjev.

Novi glavni odbor je sledeči: Frank Grill (urednik Enakopravnosti), predsednik; Frank Kmetz, podpredsednik; William Kmetz, tajnik; Joseph Kmetz, glavni urednik; vrhovni zdravnik dr. J. Kern; nadzorniki: John Mahnič (bivši glavni blagajnik) in Anton Mahnič in Frank Pucelj; izvršni odbor: Joe Krotec, Anton Zajc in Krist Štokelj.

Konvencija je bila zaključena popoldne 11. junija o polu devetih zvečer. Prihodnja konvencija se bo vršila v Pittsburghu, Pa.

45 LETIH GRE V DOMOVINO NA OBISK

Koncem pretečenega tedna se je vrnil med svojimi prijatelji v Clevelandu Mr. Jacob Stonich, ki je na večmesečni obisk v Evropi, katere ni videl že 45 let. Mr. Stonich je bil po koncu trgovca z zlatino, in je bil tak znan tisočerm Slovenin in Hrvat na zapadu, saj je bil na potovanju skoro pol stoletja lep dom v Hollywoodu, California, kjer hoče s svojo sonaravno preživetju stara leta. Vzhodno od reke Mississippi je bil malo potoval v Clevelandu ni videl okoli 35 let. Z zapad pa mu je znan, kot je bil ni nobenemu drugemu Slovenin. Več desetletij je opazoval čudoviti našega zapada, videl je propast mnogih naseljenih mest, ki so na priliki njegovih prvih letov poznane. V svoj rojstni kraj v Beli Krajinici je zapustil, ko je bil 16 let. Torej pred več kot 50 leti je potoval po Nemčiji, nato pa je prišel v Ameriko, kjer se je kmalu lotil trgovanja, v kateri je bil uspešen. Pred 45 letih pa se je odločil, da se vrne v svoj rojstni kraj in tu nekatero druge dežele obiskat. Kot vrhovni naročnik Nove Dobe je v Clevelandu obiskal tudi uredništvo, s katerim sta se svoječasi srečala na zapadu Sloveniji, Dalmaciji, Hercegovini in Črni gori upa najti

(Dalje na 2. strani)

TEDENSKI PREGLED

STAVKOVNA situacija v okrajih mehkega premoga v državah Ohio, Pennsylvania in West Virginia ostaja neizpremenjena. Štrajk, ki se je pričel 1. aprila 1927, še vedno traja.

NARODNA konvencija republikanske stranke, katera bo nominirala predsedniškega kandidata za jesenske volitve, se je pričela včeraj v mestu Kansas City. Po dosedanjih poročilih ima največ upanja za nominacijo sedanji trgovski tajnik Herbert Hoover.

POSADKA vodljivega zrakoplova "Italia", ki se je izgubila na povratku s severnega tečaja, je po novjših poročilih še živa. Zadnje dni se je opeotovano poročilo iz različnih krajev, da so "slišali" radioklice na pomoč. Letalski poročnik Luetzow Holm je baje blizu Brandy zaliva našel dva ranjena člana posadke ponesrečenega zrakoplova. Italijanska vlada je naprosila rusko sovjetsko vlado, da odpošlje ledolomsko ladjo na obrežje Nordostlanda, kjer čaka Umberto Nobile z delom svoje posadke na rešitev. Poleg tega je organiziranih več drugih reševalnih ekspedicij.

AMERIŠKI listi napol rado vedno, napol šaljivo povprašujejo, kaj se je zgodilo z italijanskim diktatorjem Mussolinijem, da se je izpremenil iz rjovečega leva v dobrikajočo se mucko. Naenkrat ima lepe besede za Ameriko, za Anglijo in celo za Francijo. Še bolj čudno pa je, da prijazno govori celo o Avstriji in Jugoslaviji, dasi se v zadnje imenovani deželi silno ogorčenje proti Italiji še ni poglelo.

PREKOMORSKO letalstvo beleži nov uspeh in rekord. Monoplan Southern Cross, z dvema Avstralciema in dvema Američanoma, je srečno poletel iz Zedinjenih držav v Avstralijo. Polet se je izvršil v treh delih: iz Oaklanda, California, od tam na Fidži otočje in od tam v Brisbane na avstralsko celino. To je najdaljši posrečeni prekomorski polet, na katerega je opravičeno ponosna Avstralija in Amerika.

NEWTON D. BAKER, Clevelandčan in bivši vojni tajnik v Wilsonovem kabinetu za časa svetovne vojne, je bil po predsedniku Coolidgeju imenovan članom stalnega mirovnega razsodišča v Hague. Drugi trije ameriški člani razsodišča so: Charles E. Hughes, John B. Moore in Elihu Root.

DOLOČBA zveznega kongresa, da morajo Muscle Shoals vodne sile in naprave ostati v lasti in upravi zvezne vlade, je za enkrat propadla. Predsednik Coolidge dotične postavne ni podpisal, kar pomeni toliko kot bi jo bil vetiral, ker kongres ni več v zasedanju. Ako za časa zasedanja kongresa predsednik v desetih dneh ne podpiše kakšne sprejete postavne in jo tudi ne vetira, postane zakon brez njegovega podpisa. Kadar kongres ne zboruje, pa ta določba ne velja.

Lindy iz Mehike.

Mehiški letalec Emilio Carranza je na poti iz Mexico City v naše glavno mesto Washington, da nekako vrne prijateljski Lindberghov obisk v Mehiki. V Washingtonu pričakuje mehiškega sokola živahen sprejem.

ZDRAVNIŠKI NASVETI

(Piše dr. Jos. V. Grahek, vrhovni zdravnik J. S. K. Jednote).

Alkoholno zastrupljenje (dalje).

Pri posameznikih, ki so rabili alkohol leta in leta, pridejo izpremembe počasneje. Alkohol je strup in medicina, ne hrana, kakor mnogi mislijo. Alkohol, kot druge medicine, če se jih jemlje preveč, poškoduje telesne organe. To manjša odporno silo telesa in povzroča, da alkoholiki tako pogosto in hitro podležejo raznih boleznim. Kot je bilo že omenjeno, uničuje alkohol možganski in živčni sistem in zdi se da vpliva tudi na srce. Srce se zavzame neke debelosti, ki ni zaželjena za srce, kadar ima opraviti z nevarnimi boleznimi telesa.

Sladne pijače (malt-liquor), če se jih zjiva preveč, tudi povzročajo gotove izpremembe v omejenih organih, toda te izpremembe niso tako hitre in uničujoče. Ljudje, ki pijejo dosti piva, na primer dostikrat trpijo zaradi razširjenja želodca. Vzrok temu je, ker je želodec vedno poln in se mora razširiti; ker mora biti v razširjenem stanju dosti časa, se zdi, da potem sploh ostane razširjen. Tudi jetra trpijo vsled zvižavanja opojnih pijač.

Najbrž jih je malo med vami, ki veste, kaj mi razumemo pod označbo prevelike rabe alkohola. Znaki preveč zvižtega alkohola se navadno začnejo z občutkom gorkote in veselosti. Samo še en požirek nato ne bo povzročil posebne škode, če bi ostalo pri tem, toda nevaren je zato, ker je navadno začetek ducata nadaljnih požirkov. Na daljni znak se pojavi v negotovi hoji, v hitrem govorjenju, in če se z zvižanjem alkohola še nadaljuje, v deliriju. Nekateri posamezniki, ki so pod vplivom alkohola, se hočejo pretepati in pobijati, medtem ko drugi pojejo in so zelo mirni. Nekateri teh, ki so mirni v javnih prostorih, postanejo zelo surovi z ženo, ko pridejo domov. Ne brigajo se za to, ker ne vedo, koliko škode povzročijo s tem sebi, svojim dragim in svojem premoženju. Tisti, ki pod vplivom alkohola zapadejo deliriju, si domišljajo, da vidijo čudne stvari, na primer kače, slone itd. Stanju delirija more slediti blaznost, razen če se hitro store potrebni koraki, da se to popravi. Kadar se posameznik poda v pijačo toliko, da pride v ta štadij, je že v slabem položaju in pogoji za njegovo ozdravljenje niso posebno ugodni.

Nevarnost prahu.

Prah vsake gorljive tvarine, ako ga je dovoljna količina v kakšnem prostoru, lahko povzroči eksplozijo. Znano je, da je v rudnikih nevaren premogov prah, v mlinih žitni prah ali moka, dalje je nevaren v tovarnah prah posušenega mleka, žvepla, aluminija, sladkorja, trdega gumija itd. V zadnjih par letih se je pripetilo 16 te vrste eksplozij, ki so zahtevale 115 človeških žrtev in povzročile na milijone dolarjev materialne škode.

Koliko je mrčesa.

Znanstveniki, ki proučujejo žuželke, so jih dozdaj popisali že 650,000 vrst... To delo je bolj kočljivo, ker je treba vsako žuželko poznati v štirih oblikah: v jajčecu, ličinki, bubi in odraslem stanju.

VELIKA DRŽAVA TEXAS

Ta mesec se bo vršila v mestu Houston, Texas, narodna konvencija demokratske stranke, torej bomo v listih vedno bolj pogosto čitali o tej državi. Izmed 48 sester, ki predstavljajo naše Zedinjene države, je Texas največja. Nobena država v Evropi, izvzemši Rusijo, je po velikosti ne dosega. Med mesti El Paso in Beaumont v Texasu je večja razdalja kot je med New Yorkom in Chicagu. Ako bi bila država Texas tako na gosto naseljena kot je na primer država Massachusetts, štela bi nad 131 milijonov prebivalcev. V resnici znaša njeno prebivalstvo le nekaj nad pet milijonov.

Texas ima seveda mnogo suhih puščav, katerih najbrž nikoli ne bo mogoče obdelati. Dalje ima obširne pašnike, kjer se pasejo velikanske črede goveje živine. Slabejši pašniki so porabljajo za rejo ovac in koz. Na trgu v Fort Worth, Tex., je v normalnih letih prodano nad milijon glav goveje živine, in še precej večje število ovac, koz, prešičev in telet. Država ima dalje mnogo oljnih vrelcev, velikanske sklade premoga, dalje potaš in druge rude. Najznamenitejši njen pridelek pa je bombaž. Dasi se bombaž prideluje v vseh naših južnih državah, odpade na samo državo Texas 40 procentov pridelka ali več. Seveda uspevajo tudi različni drugi pridelki, od pšenice in ovsa do oranž.

Tako velika država ima seveda vseh vrst podnebje in zemljo. V Texasu se, radi zgodnje pomladi, pridelava ogromne množine zgodnje zelenjave. Predno pri nas v bolj severnih državah zeljne sadike posadimo na polje, nam že Texas pošilja zeljne glave. V enem letu se izvozi iz Texasa nad sto tisoč ton zelja, nad tri milijone bučk, nekaj fine čebule in velikanske množine krompirja, salate, špinata, fižola, graha, pese in jagode. Letni pridelek podzemskih lešnikov (peanuts) znaša 125 milijonov funtov. Lani so posadili v Texasu 133 tisoč akrov sladkega krompirja. Večina zgodnje zelenjave, ki jo vidimo na naših trgih, prihaja iz Texasa. Zelenjava prinaša dobre dohodke, ker je zgodnja in ima vsled tega primeroma visoko ceno.

Država ima tudi velika, moderna mesta, kot Fort Worth, San Antonio, Galveston, Houston itd., toda večina prebivalstva živi v malih mestih in po farmah. Prebivalci so večinoma potomci pionirjev in od drugod priseljeni Američani. Nekaj malega je med njimi Nemcev, drugih izozemcev, izvzemši Mehikancev, je malo. Mehikancev je precej visok odstotek. Nekaj jih je tam še iz časov, ko je bila država del Mehike, mnogo pa se jih priseli preko Rio Grande vsako leto. Večino težkih del opravljajo tam Mehikanci.

Državo Texas so razvili trdni in neustrašeni pionirji. Dežela je še primeroma mlada, kajti pred sto leti je znašala njeno prebivalstvo kvečjemu deset tisoč. Danes pa šteje, kot omenjeno, nad pet milijonov prebivalcev. Ko si je država izvojevala svojo neodvisnost, so bile tamkajšnje razmere vse prej kot urejene. General Sheridan se je baje nekoč izrazil, da če bi lastoval državo Texas in pekeli, bi Texas dal v najem.

(Dalje na 2. strani)

IZ URADA VRHOVNEGA ZDRAVNIKA

Tekom zadnjih štirih let so čitatelji našega uradnega glasila nedvomno opazili, da je izšlo le malo števil, v katerih bi ne bilo kakšnega članka od vrhovnega zdravnika. Večkrat se zgodi, da članek zelo točno odgovarja kakšnemu posebnemu slučaju, in posamezniki, ki se čutijo prizadete, vprašujejo, kje sem dobil dotične informacije. Naj bo na tem mestu povedano, da nikdar ne rabim informacij, katerim imam od mojih pacientov, za javnost. Mogoče imam kak posebej zanimiv slučaj v mislih pri pisanju mojih člankov, toda da potem, ko dotični slučaj že davno več ne eksistira. Radi tega naj se nihče ne čuti prizadeta, če se zdi, da se članek, ki ga napišem za javnost, prilaga njegovemu slučaju. Vsi članki, katere sem napisal, so bile splošne razprave o rečeh, glede katerih mislim, da bi morali biti poučeni.

Ako ostane naseljevanje omejeno tudi za v bodoče, kot je bilo zadnja leta, se bo treba učiti pravilno živeti, če hočemo, da naši asesmenti ne pojdejo navzgor. Moji dosedanja članki so se nanašali na to, in upam, da so v nekaterih slučajih izboljšali življenske razmere. Gotov sem pa, če bi sledili mojim tozadevnim navodilom in navodilom naših družinskih zdravnikov, bi boleznim med nami ne bile tako pogoste in tako dolge, kar bi se poznalo na nižjih asesmentih. Večina nas je, ki preveč jemo in pijemo. Porabimo več hrane, kot je potrebno. Ta odvečna hrana, oziroma maščoba se nabira nekje v telesu, kar včasih našo težo in naklada srca preveliko breme. Večina nas je tudi, ki ob različnih prilikah ne vemo, kdaj imamo dovolj pijače. V teku časa se bo to maščevalo nad nami, bodisi z pre zgodnjim smrtjo ali z zgodnjo neozdravljivo boleznijo. V prvi vrsti bi morali vpoštevati tudi čistočo, posebno čistočo prstov, s katerimi nosimo hrano v usta, in čistočo zob. Z nesnažnimi prsti ne moremo nositi v usta snažne hrane. Tudi ne moremo zavžiti hrane neokužene s škodljivimi snovmi, če imamo v ustih slabe, gnojne in razpadajoče zobe. To so reči, na katere lahko pazimo in se izognemo slabim posledicam, če si vzamemo le eno ali dve minuti časa vsak dan.

Na misel mi je prišlo, dali zdravniški nasveti, priobčevani v uradnem glasilu JSKJ kaj koristijo članom organizacije ali ne. Ni mi znana nobena pot, po kateri bi pronašel, če člani te članke sploh čitajo. Mnogi morda mislijo, da se ne porabi nikakega časa za pisanje takih člankov, toda temu ni tako. Treba je časa in razmišljanja. Ti članki morajo biti spisani tako, da jih razume priprost čitatelj. V resnici bi rad vedel, koliko članov ali družtev želi, da se nadaljuje s priobčevanjem zdravniških nasvetov. Če ni zahteve za to delo, zakaj izgubljam dragoceni čas in prostor v Novi Dobi? Če taki članki kaj koristijo, naj se nadaljuje z njimi. Samo en način vidim, potom katerega bi bilo mogoče pronači, če članstvo želi, da se nadaljuje s te vrste članki v bodoče. In

(Dalje na 2. strani)

GLASOVI Z RODNE GRUDE

Nedavno se je vršilo v Ljubljani tekmovalno streljanje Društva ostrostrelcev, katerega je prisostovalo mnogo gostov iz Slovenije in Hrvatske. Pri tej priliki so časopisi ugotovili, da je Društvo ostrostrelcev najstarejše društvo v Sloveniji. To društvo je namreč staro že najmanj 366 let in torej najbrže sploh najstarejša organizacija na Slovenskem. Stara celovška kronika poroča, da se je vršila 14. julija 1562 velika strelska tekma v Ljubljani "In der Wenten-Statt," torej v mestu Slovencev. Že takrat so se kosali člani tedanje streljačke družine za nagrado 50 tolarjev in 2 dukatov, da pokažejo, kako so si izurili roko in oko za boj proti Turkom. Dobrih dvajset let kasneje so obstojala društva strelcev že tudi v Radovljici, Kranju, Kamniku, Novem mestu in bržčas še po nekaterih drugih krajih.

V vasi Krašnji vrh, občina Radovica pri Metliki, se je 16. maja pripetila težka nesreča. Z dela na njivi so se vozili domov delavci in dve hčerki posestnice Ane Režek. Ko so konji z vozom dirjali navzdol po hudem klancu, se je snelo zadnje kolo, pri čemur so padli z voza voznik in domači hčerki Ana in Marija Režek. K sreči pa se jim ni zgodilo nič hudega. Pač pa so se splašili konji, kar je imelo za posledico, da sta padli z voza delavki Marija Rus in Ana Režek. Prva je obležala teško ranjena, Režekova pa je padla tako nesrečno pod voz, da jo je popolnoma zmlel. Po divjane konje je ustavila posestnica Bara Matjašičeva.

Sredi maja se je v Črni gori na svečan način proslavila sedemdesetletnica grahovske bitke, v kateri so Črnogorci premagali Turke in se je Črnogorcem posrečilo znatno razširiti meje svobodne Črne gore.

Iz Vestfalskega je došlo obvestilo, da bo prišlo 250 slovenskih otrok tamkajšnjih rudarjev koncem julija v Slovenijo, ne samo da si iščejo zdravja, ampak se hočejo tudi naučiti pravilne slovensčine in pridobiti si jugoslovansko zavednost. Okoli 100 otrok bo šlo k sorodnikom, 50 v kak zavod, 100 jih bo iskalo zavetja pri družinah, ki bi bile voljne jih za šest do osem tednov sprejeti brezplačno.

Pred okrožnim sodiščem v Splitu se je nedavno vršila obravnava proti 32-letnemu Josipu Jeraju iz Rečice v Savinjski dolini, ki je bil obtožen, da je od leta 1926 dalje zagrešil številne goljufije v Ljubljani, Zagrebu in... (Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Kitajci so čuden narod. Republiki imajo včasih eno, včasih več, mladega cesarja v rezervi, krščanske, paganske in bolševiške generale z imeni, katerih si nas nihče ne more zapomniti, vojskujejo se, ne da bi mi mogli uganiti zakaj, v deževnem času celo pod marelami, belega perila za lastno porabo ne marajo, kljub temu pa v Ameriki najraje delajo v pralnicah, svojim rajnim nosijo mesto vencev riž in pečene kokoši na grobove, kadar je huda suša in vročina znosijo svoje bogove iz senčnih pagod na vroče sonce, da se lastnorčno prepričajo o vremenu itd. V Pekingju so dolgo časa trpeli diktaturo Čangtsočina, ki je bil nad vse krvoločni junak, dokler se niso privalele od juga zmagovite armade njegovih nasprotnikov. Vse je govorilo o silni bitki za posest glavnega mesta, časniki poročevalci so brusili peresa za milijonske številke padlih junakov, toda Čangtsočin je vsem prekrizal račune. V tihih noči jo je pocolil v Mandžurijo, kakor nemški kajzer na Holandsko in južne armade so silajno zmagale brez kapljice prelite krvi. O Kitajci bi nas lahko mnogo naučili glede vojskovanja. Morda bi bile tudi vojske belih narodov manj krvave, če bi se vojskovali z marelami.

Zdi se, da je tudi vojskovanje v Nicaragui postalo zadnje čase čisto kitajsko. Če se vrši, se mora pač vršiti pod marelami, da svet nič ne sliši.

Iz Francije se poroča, da se je v zadnjih desetih letih številno zločinov silno zmanjšalo. Če hočejo biti res napredni in nas dohiteti, naj vpeljejo prohibicijo.

Zvezni trgovski department naznanja, da se je lani v Zedinjenih državah porjavilo za 342 milijonov dolarjev cukerkov v različnih oblikah. Sweet Land of Candy!

V Virginiji je bil obsojen črnc David Kidd, star 95 let, na mesec dni zapora radi kršenja prohibicije. Poor kid, zgodaj je začel!

V državi Ohio smo imeli začetkom junija zelo hladno vreme. Neprimerno hujšo zimo pa so morali imeti v sosedni canadski državi Ontario, kjer so ob neki železniški progi našli nezavednega starega trempa, ki je bil oblečen v obnošen površnik, štiri pare nogavic, sedem spodnjih oblek in devet srajc.

V mestu Utica, N. Y., so imeli zadnje čase baje precej nočnega streljanja. Posledica tega je bil sklep mestnih očetov, da... (Dalje na 2. strani)

NAŠA RAST!

Poročilo o sprejemu društva St. John the Baptist, št. 192, Gilbert, Minnesota. Pristopili so:

Jack L. Absetz, B 231; Martin Bozich, St., B 232; Martin Bozich, Jr., B 233; John F. Champa, B 234; Tony J. Champa, B 235; John E. Grahek, B 236; John J. Komatar, B 237; John J. Kern, B 238; George Kobe, B 239; Louis A. Prosen, B 240; Rudolph G. Maurine, B 242; Stanley S. Sampson, 28816.

Z bratskim pozdravom,

Joseph Pishler, gl. tajnik.

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Cene oglasov po dogovoru

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Volume IV. 83 NO. 24

KAJ PREMOREMO

Na svetu je že tako, da dosežejo znatne uspehe le tisti posamezniki ali skupine, ki zaupajo v svoje moči in zmoglosti. Ako je volji za delo pridruženou zaupanje v lastno moč, je uspeh skoro zagotovljen. Kdor pa že naprej dvomi nad uspehi svojega dela, je boljše, da se ga sploh ne loti. Zgodi se včasih sicer, da precenjujemo svoje moči ali da napačno sodimo razmere in prilike, in v takih slučajih uspehi niso taki, kot smo jih pričakovali. Neuspehi ali izgube, ki jih v takih slučajih doživimo, nas učijo večje previdnosti in boljše proučevanja za v bodoče.

Neuspehi nas ne bi smeli nikdar spraviti v malodušnost in obup. Glede tega se lahko marsikaj naučimo od Američanov. Koliko jih je, ki niso uspeli v tem ali onem podvzetju, ki so enkrat ali celo večkrat izgubili vse premoženje, pa so si zavihali rokave in začeli znova, na drug način, in so bili končno poplačani z uspehi. Znan je ameriški pregovor, da kjer je volja, tam se najde tudi pot.

Bratje in sestre, v par tednih bo za nami polovica tekočega leta. Konci tega meseca se bodo v glavnem uradu J. S. K. Jednote zaključili polletni računi. Ti računi bodo izkazovali tudi koliko smo napredovali na številu članstva tekom prvega polletja. Naša večkrat izražena želja je, da do tega časa dosežemo število dvajset tisoč članov v obeh oddelkih. Koliko nam jih še manjka do tega števila, uredniku za enkrat ni znano. Pred nekaj tedni nam jih je manjkalo manj kot en tisoč in ta številka se je v tem času nedvomno precej znižala. Morda nam jih manjka samo še par sto. Ali se ne bomo potrudili, da dosežemo postavljeni cilj zdaj, ko smo mu že tako blizu? Zdaj pokažimo kaj premoremo, česa smo zmogni!

Malo je naselbin, kjer bi bile vse prilike za pridobivanje novih članov izčrpane. Skoro povsod se še dobijo zdravi, pošteni in značajni rojaki, ki bi bili lahko dobri člani našega organizacije, pa še niso. Ne spravljajmo pa v našo organizacijo takih, glede katerih obstaja možnost, da bi ji bili le v breme, bodisi vsled bolehnosti ali nagagnja k izkoriščanju. Kar mi hočemo so mladi, zdravi, pošteni in značajni ljudje.

Pomnimo dalje, da tudi vsak član mladinskega oddelka šteje za enega, in da naš mladinski oddelk še davno ne šteje toliko članov, kolikor bi moral po številu odraslega članstva. Vpišimo v J. S. K. Jednoto našo mladino. Za člane mladinskega oddelka se plačuje le neznatna mesečina in organizacija prevzame z njimi le primeroma majhno riziko. Kljub temu so zavarovani za slučaj nesreče in ko dosežejo šestnajsto leto, se jim nudi lahek prehod v odrasli oddelk.

Vsi gotovo iskreno želimo, da bi se J. S. K. Jednota konci tega polletja pošala z dvajset tisoč člani v obeh oddelkih. Ako smo dozdaj odlašali z delom v tej smeri, ne obotavljajmo se več. Kakšen neuspeh tukaj ali tam naj nas ne oplašči, saj izgubiti nimamo nič, pridobimo pa lahko mnogo. Stopimo na prste in pokažimo kaj premoremo!

POTREBA BRATSKE POMOČI

Če je kdo potreben naše pomoči, so jo gotovo tisti sobrat, katere je vrgel v brezposelnost dolgotrajni premogarski štrajk. Več naših društev ima člane, ki zaradi stavke ne morejo plačevati svojih društvenih prispevkov. Ne bilo bi bratsko, če bi depustili, da bi bili črtani iz J. S. K. Jednote zaradi neplačanja asesmentov člani-premogarji, ki se potom štrajka borijo za dostojno eksistenco sebe, svojih družin in vsega delavstva. Skrbimo, da se bodo kot dosedaj, tudi v bodoče, dokler se razmere ne obrnejo na boljše, pokrivali asesmenti štrajkujočih sobratov s prostovoljnimi prispevki. Mnogi, ki so že prispevali v to svrhu, morda še utrpe kak cent; oni, ki še niso, naj vpoštevaajo dejstvo, da je pomoč še vedno potrebna, ker asesment je treba plačati vsak mesec. Vsi prispevki naj se pošiljajo na glavni urad J. S. K. Jednote.

VELIKA DRŽAVA TEXAS

(Nadaljevanje iz 1. strani)

sam bi se preselil v zadnje imenovani kraj. Druga šala nekdanjih časov se glasi, da bi morale Zedinjene države še enkrat preteptati Mehikance in jih prisiliti, da vzamejo Texas nazaj. Danes seveda take šale ne držijo več. Država Texas si je lastnoročno izvojevala svojo neodvisnost in se odcepila od Mehike. Devet let je bila samostojna republika s predsedni-

kom Sam Houstonom na čelu. Dne 29. decembra 1845 je stopila v zvezo Zedinjenih držav in postala del naše Unije. Ker je stopila v zvezo Zedinjenih držav iz lastne volje in pod lastnimi pogoji, je obdržala v svoji lasti vsa ogromna javna zemljišča. Polovico teh zemljišč je potem podarila šolskemu zakladu. Zato so mnoge tamkajšnje šole izredno bogate, posebno v krajih, kjer so na šolskih zemljiščih odkrili olje.

IZ URADA GL. TAJNIKA

XII. SEZNAM DAROV ZA ŠTRAJKARJE

Društvo sv. Petra in Pavla, št. 66, Joliet, Ill., \$11.08.

Društvo "Iirska Vila," št. 173, Cleveland, O., \$5.50.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 9, Calumet, Mich., \$20.

Skupna veselje clevelandskih društev J. S. K. Jednote (poslal brat Frank Kačar) \$43.

Skupaj \$ 79.58

Poprejš izkazano \$2,173.92

Skupaj do sedaj prej. \$2,252.87

JOSEPH PISHLER,

glavni tajnik.

IZ URADA VRHOVNEGA ZDRAVNIKA

Ako ima kateri član, društveni ali glavni uradnik J. S. K. Jednote kakšno pritožbo glede poslovanja vrhovnega zdravnika od zadnje konvencije naprej, je naprošen, da to naznani. Na ta način bom mogel za konvencijo pripraviti vse listine, tika-joče se enega ali drugega slučaja. Nemogoče je vzeti na konvencijo seboj ves moj arhiv in beležke.

Prosim, da prizadeti ugodijo moji želji takoj, da bom imel dovolj časa na razpolago in se s tem izognem prevelike zaposlenosti v zadnji minuti.

Bratski pozdrav!

DR. JOS. V. GRAHEK.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

morajo vsi debeli policaji reducirati, ali pa zgube službe. Mestna uprava hoče imeti suhe policaje, da bodo lažje tekli. Iz sprejete mestne ordinance pa ni razvidno, da-li naj policaji hitrejšje tečejo za banditi ali pred njimi.

Californija je dežela čudežev in to ne samo v klimatičnem oziru. V mestu Santa Rosa so nedavno mestni odborniki hoteli povišati policista H. Hankela v policijskega načelnika, pa je povišanje odklonil, češ, da je zadovoljen s sedanjjo šaržo. Kaj takega je mogoče pač le v Californiji, ki je dežela čudežev.

Zavarovalne družbe v Californiji so znižale pristojbino za zavarovanje proti potresu za 20% do 68 procentov. Jaz ugibam, da-li ima država ali imajo hiše bolj trden fundament.

Cleveland ima na tisoče najrazličnejših tovarn, zato je včasih v zraku toliko saja, da zakrivajo sonce, luno in zvezde. To nas sili k čednosti umivanja, ker sicer bi se kmalu pomešali z našimi temnopoltnimi sodržavljani iz Alabame, ki v vedno večjem številu gnezdijo na St. Clair Ave. Če si ne umiješ rok, ak si bil le pet minut na cesti, te lahko najprimitivnejši Sherlock zasleduje po odtiskih prstov na papirju, perilu ali kruhu. Jaz hodim peš iz urada do stanovanja, saj je komaj kakšnih pet blokov daleč. Pred odhodom iz urada si vselej umijem roke in dosepeši na stanovanje zopet, to vsled umazane potrebe. Navadno je to v poznih ponočnih urah, ko v hiši že vse spi. Tiho odkleпам vrata in tiho stopicam, toda ko odprem vodno pipo v umivalni sobi, so navadno vsi moji dobri nameni uničeni. Če bo imela angeljska trobenta na sodnji dan tak glas, kot naša vodna pipa, bo z lahkoto zdramila tisočetne mumije. In če mi bodo čudne molitvice, ki jih molim ob takih prilikah, zapisane v greh, izgovoril se bom na pipo in njenega gospodarja. On se pa naj naprej izgovarja.

Delavci so nedavno v mestu Nogales, Ariz., izkopali okostnjake, o katerih sodijo znanstveniki, da so nad dva tisoč let stari in da so imeli njih lastniki zelo dolge obraze. Bržkone so bili to predsedniški kandidati, poraženi na kakšni narodni konvenciji.

A.J.T.

SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

številne prijatelje, s katerimi se je seznanil v Ameriki.

KONCERT ANTONA ŠUBLJA V ELY, MINN.

Za časa konvencije naše J. S. K. Jednote, ki se bo vršila v Ely, Minn., koncem meseca julija t. l., priredi operni pevec g. Anton Šubelj tam svoj koncert. Tako je zaključil pripravljajni konvencijni odbor v Ely, kateri je dal nalogo predsedniku, da istega povabi. Kolikor je do sedaj znano, se je g. Šubelj povabil z veseljem odzval. Predsednik tudi poroča, da je odbor pripravljen preskrbeti vse potrebno za koncert.

Ker se je g. Anton Šubelj izkazal umetnika in petju, kjerkoli je še do sedaj nastopil, bo za elyško naselbino in konvencijo ponos, ko bo imela takega gosta v svoji sredi. Rojake, brate in sestre pa že sedaj opozarjamo, da ne zamude prilike slišati mило slovensko pesem iz ust opernega pevca-umetnika, kateri zapoje tako, da človek ne le sliši, ampak tudi čuti.

Elyška naselbina, dasi prijazna, nima mnogo prilik imeti v svoji sredi umetnike, ker je pač preoddaljena od ostalega sveta. Slovence še ni imela! Zato je tudi upati, da bodo rojaki pokazali svojo narodno dolžnost in napolnili dvorano, v kateri se bo koncert vršil, do zadnjega kotička, in da bo koncert nudil prijeten oddih delegatom po trudapolnem konvencijnem razmotrivanju.

IZ URADA VDRHOVNEGA ZDRAVNIKA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

to je, da mi posamezna društva na kratko pismeno sporočijo, če želijo, ali ne, da se zdravniški nasveti priobčujejo tudi v bodoče.

Ker sem že pri pisanju, naj tem potom odgovorim na neko vprašanje, katero mi je bilo večkrat stavljeno. To je vprašanje, kaj zahtevajo pravila, da more dobrostoječi član dobiti bolniško podporo od prvega dne, ko oboli. Naravno, prvi korak, ki ga mora storiti član, ki se čuti bolnega ali je bil poškodovan, je, da pokliče svojega družinskega zdravnika. (Pri tem bi priporočal, da ima vsak član po eno prijavnjo kartico v rezervi). Kadar zdravnik prvič obiše bolnika, vprašajte ga, da izpolni običajno naznanilo na bolniški kartici. Ta kartica ne zahteva dosti pisanja. Napravljena je tako, da je kar najbolj priročna za zdravnika. Mislim, da bi se malokateri zdravnik, če sploh kateri, obotavljal izpolniti omenjeno kartico. To že iz vzroka, ker to lahko hitrejšje opravi, kot bi se pa zgovorjal, zakaj tega ne bi storil. Ko je bila kartica izpolnjena po zdravniku, naj jo član odda šlje tajniku svojega društva še tisti dan, če le mogoče. Društveni tajnik jo bo podpisal in jo odposlal vrhovnemu zdravniku. To je zelo preprosta procedura in vpoštevatvi bi jo morali do črke, da se s tem izognemo zavlačevanju v izplačanju podpore. Če bodo člani sledili tem navodilom, ne bodo imeli vzroka za pritožbe, kajti če se bo zahtevala za bolniško podporo predložila v pravilni formi, bo odobrena in ček bo poslan iz glavnega urada v par dneh. Kjer se omenjene procedure ne vpošteva, nastanejo mnoge zakasnitve.

Jaz vedno zahtevam pojasnil, včasih od zdravnikov, naj večkrat pa od tajnikov. Ta korespondenca naravno vzame čas, in bolni član, ki morda nujno rabi podporo, pri tem največ trpi. Mi imamo pravila, katera so bila napravljena po delegatih, ki so zastopali članstvo, in ta pravila je treba vpoštevatvi v celoti. Če bodo člani storili svoj del ob takih prilikah, glavni uradniki ne bodo imeli vzroka za zavlače-

vanje v izplačevanju podpore. Dosedanje izkušnje so dokazale, da čeki iz glavnega urada J. S. K. Jednote dosežejo bolne člane mnogo hitreje, kot od katere druge bratske organizacije, ki plačuje bolniško podporo iz osrednje blagajne. Da obdržimo ta dober rekord točnosti, potrebujemo sodelovanja vsakega in vseh članov. Dr. Jos. V. Grahek.

GLASOVI Z RODNE GRUDE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

grebu, Brodu, Sarajevu, po Primorju in Dalmaciji. Predstavljaj se je svojim žrtvam kot industrijalec, lesni veletrgovec ter jim obljubljal mnogo zasluzka s posli, katere jim je predlagal. Pri tem je nastopal s tako sigurnostjo, da so mu vsi verjeli. K obravnavi je prišlo petnajst njegovih žrtev, ki so ob smehu in veselosti sodnikov, občinstva in celo obtoženca samega pripovedovali, kako jih je namišljeni industrijalec "nafarbal." Glede na njegov izredni humor so mu celo oškodovanci oprostili njegove grehe. Sodišče ga je kljub temu obsodilo na deset mesecev ječe.

Ob veliki udeležbi prebivalstva iz Novega Sada in vsega Srema je bil sredi maja slovensko otvorjen ogromni most preko Donave, ki veže Novi Sad s Petrovaradinom.

V pozdrav Otonu Župančiču ob prihodu v Zagreb je napisal pesnik Dragutin Domjanić iz "Novosti" naslednje besede: "Najdražem pjesniku bratskog naroda. Njemu, tom najvećem upjetniku slatkog i zvonkog slovenskog jezika. Njemu, kom svaka več riječ je pjesna, a u njoj duša i srce naroda. Slavnom Otonu Župančiču komu je zahvalna bijela Ljubljana s čitavim pedeset ljeta života već slavila. Sada, kad k braći u Zagreb je došao slobodni, kraljevski, bijeli naš Zagreb, koji je ponos i srce Hrvata, kliče svom najbližem bratu Slovencu: Dobro nam došao, pjesniče, zdravo!"

Dne 15. maja se je pripeljal v vas Gabrovec gostilničar Jožef Cimermančič iz Cerovca po vino k posestniku Težaku. Tam so vino natočili in kakor običajno poštno jedli in pili.

Okrog 20. ure zvečer se je Cimermančič odpravil z naloženim vinom proti vasi Brezovci, da se odpelje domov. Bil je nekoliko vinjen in je zgrešil pot ter vozil po nevarnem zemljišču. Pri tej priliki se je voz prevrnil ter ga pod seboj zmečkal. Cimermančič je bil na mestu mrtev. Star je bil komaj 34 let. Zapuščena otroka komaj dve in pol leta starega in mlado ženo. Tragični dogodek je vzbudil v vsem okolišju splošno sočutje.

Ob priliki načrta novega zakona o osnovnih šolah, ki do- loča, da se učiteljice smejo poročiti le z učitelji, ker bi sicer izgubile svojo službo, so se učiteljice splitskega okraja zbrale na skupščino, na kateri so ostro kritizirale namero prosvetnega ministristva. Soglasno je bil sprejet sklep, da se ne bodo pokoravale določilom tega zakona.

V Buzetu v Istri se je vršila razprava proti učiteljici V. Finčler, ki je bila obtožena, da je šla preko meje brez potnega lista. V decembru 1926 je bila odpuščena iz službe. Prosila je oblast za redni potni list, da se izseli v Jugoslavijo. Prošnja je bila odbita. Nato si je gospodična poiskala pot čez mejo brez propustnice. Nezaposlena, brez sredstev pač ni mogla ziveti pri svojih siromašnih starših. Sedaj slušbuje v Jugoslaviji. Tožil jo je buzetski orožniški brigadir in sodnik jo je obsodil in contumaciam na leto dni zapora.

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Katol. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBASNIK, 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, 1808 East 32nd St., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtin: JOHN MOVERN, 412-12th Ave., E. Duluth, Minnesota.
Vrhovni zdravnik: DR. JOS. V. GRAHEK, 303 American State Bank Bldg., 600 Grant Street at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

1. nadzornik: FRANK SKRABEC, 2418 So. 12th St., Omaha, Neb.
2. nadzornik: JOSEPH A. MERTEL, Box 1107, Ely, Minn.

Porotni odbor:

Predsednik: ANTON KOČEVAR, 1208 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
1. porotnik: LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
2. porotnik: LOUIS RUDMAN, 1013 Hartley Rd., Cleveland, O.
3. porotnik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.
4. porotnik: FRANK KAČAR, 1231 Addison Rd., Cleveland, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tika-joče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška sprave naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpremembe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovantom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

DOPISI

Detroit, Mich.

V nedeljo 13. maja je krenilo v Škocijan mnogo ljudi iz Trsta in bližnjih krajev, da si ogledajo jamo, ki je bila tisti dan slavnostno razsvetljena.

Med izletniki je bila tudi skupina slovenskih visokošolcev iz Trsta, ki so se po ogledu jame podali v vaško gostilno. Dijaki so se razgovarjali seveda v slovenskem jeziku in so morda zaradi tega vzbudili pozornost orožnika v civilni obleki, ki je že v jami začel hoditi za njimi. Visokošolce Gvidon Vesel je čez nekaj časa stopil iz gostilne in se ni več vrnil. Njegovi kolegi so šele pozneje zvedeli, da ga je bil aretiriral prej omenjeni orožnik in ga uklenjenega gnal v Divačo. Obtožil je baje Vesela, da je žalil italijansko zastavo. Vsekakor pa še sedaj ni pojasnjeno, kaj je dalo povod za aretacijo.

V Divačo je bilo odvedenih še več drugih oseb iz bližnjih krajev, ki pa so bile po zaslišanju takoj izpuščene na svobodo. Ostali visokošolci so se mogli nemoteno vrniti v Trst.

Ko so slovenski visokošolci dva dni pozneje prisostvovali na trgovinski visoki šoli predavanju rektorja o blagoznanstvu, je prišel na univerzo policijski komisar, dal poklicati iz dvorane visokošolca Čarga, Čoka in Kendo ter jim povedal, da so aretirani, ker so bili v nedeljo v Veselovi družbi v Škocijanu. Morali so mu slediti v avtomobil, s katerim so bili prepeljani na kvesturo.

V okolici Pančeva je pred nedavnim neka seljakinja opazila več psov, ki so renčali in eden drugemu otimali ostanke kosti in mesa. Ko je pregnala pse, je spoznala, da so to ostanke novorojenčka, ki so ga psi izgredili iz prsti. Brez dvoma je neusmiljena mati otroka umorila in zagrebala. Uvedena je bila preiskava.

Nedavno je prišla v Litijo skupina ljudi iz hrvatskega Primorja, kjer trpe zaradi lakote. Naši ljudje so se jih prav radi usmilili, ter so jih zalozili tudi s staro obleko. Bedneži so bili prav ginjeni nad darežljivostjo Litije in nje okolice.

Proti dijakom, ki studirajo v Jugoslaviji, postopa laška oblast vedno strožje. Potnih listin jim noče dati. Ako so odšli z navadno propustnico, jih obtožijo, da so prekoračili mejo brez predpisanega potnega lista. Pred sodniki v Istri je bilo nekaj že obsojenih.

Že zopet se oglašam s kraljevim dopisom, za katerega upam, da mu bo sobrat urednik milostljiv. Če je pa slučajno bolj slabe volje, ko ta dopis prejme, in bi mi pretilo (dopisu namreč) brezdušno uredniškega koša, naj ga odloži na polico za toliko časa, da "vremena se zjasnijo". (Je vedil na polici polnih 24 ur, ker je deževalo kot iz počenega čebra. Op. urednika).

Nimam sicer kaj posebnega poročati to pot, samo dolžnost ma veže, da se zahvalim občinstvu, ki se je v takem velikem številu udeležilo slovenske žene in dekleta 2. junija v prid Slovenskega Narodnega doma. Udeležba je bila ogromna, tako da je bila dvorana na znaša \$557.00 in gotovo še pa znanilo je teh "dijancev", ne vem). To je sredi dvomno dober korak v smeri za zgraditev našega doma. Potrebni smo ga, kot je vsak posameznik potreben stanovanja. Zda se selimo sem in tja kot polž s svojim bremenom, iščemo dvorane in plačujemo visoke najemnine. Kar se tiče Slovenskega Narodnega doma, ga potrebujemo vsi, pa naj smo takega ali drugacega prepričanja. Vsi ne bomo ni dar enim misli in vsaka glava ima svojo pamet, kot je dejal tisti, ki je koš zeljnatih glavnih, ki je vrhu hriba in se je prevrnil vrhu hriba in se je vsaka po svoji poti kotala v dolino. Brez ozira na to, kakšnih nazorov smo glede evolucije, kaj mislimo o naših davnih prednikih in česa pričakujemo v bodočnosti, smo v prvih vrstih vsi Slovenci, ki potrebujemo svoj dom, v katerem se bomo zbirali k društvenim in družabnim prireditvam.

Naj še povem, da tukaj je soljni potop druge prireditve hladno je, da poljski prireditelj ne morejo nikamor. Ne vem kaj smo se zamerili vremenjskim bogovom, da nas tako pejejo. Ako bo tako mrzlo naprej, stavam deset let mojega hrbta, da jo bodo še lasavice popihale nazaj v gorke kraje. (O, še marsikdo bi bil pripravljeno se iznebiti 10 ali 12 let na način! Op. urednika) Srečate ne ptice, katerim ni treba plačati voznih listkov za pot med gorki jug.

Naj bo dovolj za danes morda za leto, ako ne pride kaj posebnega. H koncu se še

(Nadaljevanje iz 3. strani)

DOPISI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

krat lepo zahvalim slovenskim možem za obilen poset vseh in se priporočam za vsako naklonjenost tudi za v bodoče ob sličnih priložnostih.

K. Krainz.

Conemaugh, Pa.

Člane društva sv. Alojzija, 36 JSKJ pozivljam, da se prihodnje mesečne seje, ki se bo vršila 17. junija, seja se vrši v dvorani, ob navadnem času, to je ob deseti uri dopoldne. Da se želi velike udeležbe, je vzrok v temu, ker je potrebno, da članstvo razmnoži o pravih, o morebitnih dodatkih, spremembah ali črpanju. Trinajsta konvencija je skoraj predurmi, zato je pomembno vsakega člana, da prinese svoje ideje v korist članstva in Jednoti.

Do seji se bo tudi glasovalo uradno glede izpremembe imena, to je, da se člani izražajo, dali so za izpremembo imena, ali proti. Društvo na tak način postaja za sentiment članstva, s tem dosti časa prihrani na konvenciji. Prihraniti pa pomeni prihraniti denar.

Torej, še enkrat, ne pozabite priti na prihodnjo sejo dne 17. junija! — Z bratskim pozdravom

Joseph Turk, tajnik.

McKinley, Minn.

Tem potom pozivljam člane društva sv. Frančiška, št. 110 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 17. junija. Razpravljajo o vseh važnih točkah pravil, svetih delegatu za konvencijo in glasovalo se bo tudi o imenu. Tudi naša blagajna je pod ničlo, in bo treba nekreniti, da se ji opomore. Če pridite na sejo vsi. — Če mi je žalostno novico, da je smrt v kratkem časa pobrala kar dva člana. To žalosti v opomin vsem, ki odlašajo s pristopom v društvo, nezdoda nikoli ne počiva.

Z bratskim pozdravom vsemu članstvu J. S. K. Jednote!

Ignac Novlan, predsednik dr. št. 110 JSKJ.

La Sale, Ill.

Pozivljam vse člane in članice društva Danica, št. 124 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje redne mesečne seje, ki se bo vršila 17. junija, v našem domu in se prične točno ob dveh popoldne. Na dnevnem redu bo volitev društvenega blagajnika. Torej, pridite vsi!

Ana Dular, tajnica.

Omaha, Neb.

Tem potom uradno pozivljamo članstvo dr. sv. Štefana, št. 11 JSKJ, da se kar v najbližji seji udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 17. junija, v našem domu in se prične točno ob dveh popoldne. Na dnevnem redu bo volitev društvenega blagajnika. Torej, pridite vsi!

Omaha, Neb.

sati v našo J. S. K. J., katera vam je najprva pomoč v slučaju nesreče. Končno se eno poziv za nove člane, in da se v obilnem številu udeležijo prihodnje seje. Na svidenje dne 17. junija v navadni dvorani, kjer se seje obdržava.

Z bratskim pozdravom
John Cernelic, tajnik.

Sheboygan, Wis.

Tem potom pozivljam vse člane društva sv. Janeza Krstnika, št. 82 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 17. junija v starih prostorih. Na zadnji seji nismo prišli do zaključka glede jednote imena, ker ni bilo zadosti članov navzočih. Preložili smo torej to zadevo za prihodnjo sejo 17. junija. Apelimar torej na člane, da se polnoštevilno udeležijo te seje, ker o tem se more glasovati le na eni seji, oziroma po seji. Naš glavni predsednik priporoča, da bi se vsa društva poslužila takega neoficijelnega glasovanja, da se na ta način pronajde, če je večina članstva za izpremembo imena ali proti. S tem se bo prihranilo mnogo časa na konvenciji.

Dalje apeliram na člane društva št. 82, da plačajo ta mesec vsi do 25., da bo mogoče pravočasno odposlati na glavni urad denar in šestmesečni račun. Kdor ne bo plačal asessmenta do 25. junija, se bo sam suspendiral, ker jaz ne bom vedno zakladal. Prosim, da vpoštevate pravila in uradne pozive.

Člane, kateri prestopajo iz enega društva v drugega, opozarjam, da naj pogledajo v naše uradno glasilo za prave številke društev. Društveni imenik je priobčen v Novi Dobri vsaki mesec enkrat, in kdor se zanima za glasilo organizacije, bo tudi vedel se na pravega tajnika obrniti glede prestopnih listov. Tudi društveni tajniki naj bi si hranili liste, v katerih je priobčen imenik društvenih odbornikov, da vedo izdajati prestopne liste na prave številke. S tem bo članom in prizadetim tajnikom prihranjenih precej sitnosti.

In še enkrat: vsi na sejo 17. junija, ker imamo mnogo važnih zadev za rešiti. — Z bratskim pozdravom

John Mervar, tajnik.

Sharon, Pa.

Prosim malo prostora v našem priljubljenem glasilu, katero pa menda nekaterim članom društva Sloga, št. 174 J. S. K. J. ni priljubljeno, ker ga sploh ne čitajo, kadar so pozvani, da se udeležujejo seji. Pozivljam in prosim sem člane, naj se udeležujejo polnoštevilno vsaj teh predkonvencijnih seji, toda vsi pozivi so naleteli večinoma na gluha ušesa. Taki pozivi so prihajali tudi že od glavnega predsednika, glavnega tajnika in drugih glavnih odbornikov, kakor tudi od urednika našega glasila, toda zdaj se mi, da vsaj pri nas malo zaležejo. Nekateri člani sploh ne pridejo na sejo, kakor hitro pa izvejo, da se je na seji ukrenilo kaj, kar jim ni po volji, takoj protestirajo. Naš delegat odide prihodnji mesec na konvencijo, to vsi veste. Veste tudi, da je sposoben, toda s tem ni rečeno, da ne potrebuje naših nasvetov. Vsak dober nasvet mu je dobrodošel in on si ga bo zabeležil. Zdej ima vsak priliko povedati na seji, kako bi bilo po njegovem mnenju najboljši, da naš delegat deluje v korist društva in Jednote. Kdor se ne mara poslužiti te prilike, naj potem ne godrnja, če mu ukrepi konvencije ne bodo po volji. Vse dobre nasvete bo vpošteval naš delegat in nedvomno jih bo vpoštevala tudi konvencija. Saj smo prepričani, da bodo po najboljši moči delovali na to, da ustrežejo po možnosti vsemu članstvu. To pa morejo storiti le, če vedo, kaj

članstvo želi. Naše društvo ima pred konvencijo samo še eno sejo in sicer 1. julija. Naš delegat nam bo na dotični seji prebral vse zbrane nasvete in priporočila, in takrat bo še čas, da se vsak oglasi, če mu ni prav to ali ono. Ko bo poročilo sprejeto in uradno potrjeno, bo stvar zapечатena in ni treba nikakih ugovorov več. Delegat bo imel polnomoč od društva, da ga zastopa na konvenciji in vsako poznejše pregovarjanje bo neumestno in nesmiselno.

Torej, pridite vsi na sejo 1. julija, da vošite našemu delegatu srečno pot v hladno Minesoto, in ga opozorite, da vzame seboj dovolj težak plašč, ker bi bilo škoda, če bi zmrazil. Prosim tudi vse člane in članice, da točno poravnajo vse redne in izredne asessmente ta mesec. Važno je, da je posebno ta mesec pravočasno odposlan na Jednoto mesečni asessment in šestmesečni račun, ker se jednotne knjige zaključijo z zadnjim dnem junija. — Bratski pozdrav!

Anton Zidanšek, tajnik dr. št. 174 JSKJ.

Barberton, O.

Na peti redni seji društva sv. Martina, št. 44 JSKJ, je bilo sklenjeno, da se vpoštevata zapisnik, da bo tudi letos, kot običajno, naklada meseca junija za v društveno blagajno. Ker pa imamo na programu piknik, kateri se ima vršiti dne 17. junija in ker je istega čisti dobiček namenjen društveni blagajni, je društvo sklenilo, da se vse tiste člane, ki se omenjenega piknika udeležijo, oprosti omenjene naklade. Odbor vpljudno vabi vse člane in članice, da se tega piknika po možnosti udeležijo. Saj na sejo tako marsikateri ne po celotno pridite vsaj na zabavo, da se skupaj malo povesele. Tem potom vpljudno vabi tudi vse druge rojake iz Barbertona, Kenmora, Akrona, Rittmana in okolice, da se te naše prireditve v kolikor mogoče velikem številu udeležijo. Za lačne in žejne, kakor tudi za srbopete, bo kar največ mogoče poskrbel odbor.

Prostor, kjer se ima vršiti piknik, je prav lahko dobiti. Vzemite "route 36" iz Barbertona proti Doylestown. Ko pustite za seboj cesto, ki vodi v Sherman, zavijte na prvo farmo na desno roko. Na tiste, ki pa nimajo avtomobilov na razpolago, bo pa sobrat Likon počakal pred dvorano dr. Domošina na Mulberry cesti, prvič ob 1:30, drugič pa kmalu po drugi uri popoldne, da jih odpelje na piknik.

Toraj na svidenje dne 17. junija na Krajcovi farmi!

Joseph Hiti, tajnik dr. št. 44 JSKJ.

Republic, Pa.

Članom društva "Vsi za enega, eden za vse", št. 171 JSKJ naznanjam, da sem se dne 20. maja 1928 odpovedal tajništva, in je bil na to mesto izvoljen sobrat Charles Knez, Box 616, Republic, Pa. Dolžnost me veže, da se na tem mestu zahvalim glavnim uradnikom, ki so mi bili naklonjeni v poslovanju in o priliki ustanovitve društva. Dalje se zahvaljujem društvu in predsedniku Franku Grantz, blagajniku T. Rožiču in zapisničarju Tomu Šimraku, ki so mi bili pri društvu in poslovanju v vseh ozirom na roke. Društvo št. 171 je bilo ustanovljeno dne 16. aprila 1926 na mojem domu z 29 člani, dobili smo do 20. maja 1928 115 članov odraslega in 46 članov mladinskega oddelka. Imamo še sedaj 82 dobrostojećih članov. Nabavili smo si poleg tega krasno zastavo, katera nas je stala okoli \$400 in v blagajni imamo še nad \$200 gotovine. Upam, da bo novoizvoljeni tajnik aktiven in uspešen, in da bo društvo rastle in procvitalo tudi v bo-

doče. Ako ima kateri članov kakšno zadevo, ki se tiče tajniškega urada, naj se do 17. junija obrne še name, po tem datumu pa na novega tajnika sobrata Kneza, katerega naslov je gori naveden. — Z bratskim pozdravom

Mike Unetič, bivši tajnik.

Center, Pa.

Člane društva sv. Barbare, št. 33 JSKJ prosim, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje društvene seje, ki se bo vršila 17. junija ob eni uri popoldne, stari čas. Za rešiti imamo več važnih zadev v korist društva. Zato so prošeni, da pridejo na sejo vsi člani, ki nimajo kakšnih posebnih zadržkov.

Z bratskim pozdravom

Frank Schifrar, tajnik.

Chisholm, Minn.

Tem potom pozivljam člane društva sv. Jožefa, št. 30 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje 17. junija ob navadni uri, to je ob dveh popoldne, v Mahnetovi dvorani. Na tej seji se bo razpravljalo nekoliko o pravilih. Najbolj važna točka bo pred sejo, zaradi lokalnih razmer. Je torej v resnici potrebno, da se omenjene seje udeležijo vsak član.

Z bratskim pozdravom

John Lamuth, tajnik.

Joliet, Ill.

Čas je že, da se zopet kdo kaj oglasi iz Jolietja, ker od zadnje veselice se ni veliko slišalo od tukaj. Seveda je bilo to samo zanemarjenje od strani poročevalca, ker drugače dobro napredujemo pri društvu sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ. Zadnje veselico, ki je naš ves sijajno izpadla že poskušamo nekoliko pozabiti in se pripraviti za prihodnjo veselico ali zabavo. Ne bilo bi pa pravilno iti naprej, dokler nismo izrekli javne zahvale vsem, ki so na kateri koli način pripomogli, da je veselica tako lepo uspela. Posebno priznanje gre sestri Josephini Višćak, ki je prodala za \$42.00 vstopnic in si s tem zaslužila prvo nagrado v znesku \$5.00. Dalje je treba dati priznanje sestri Mary Zameji za okusni prizigrek in zahvalo sobratu Franku Nemanichu za \$2.50 cekin. Hvala tudi cvečličarji Težak za darovano praproto, ki je prinesla nekaj gotovine v pomoč stavkučim premogarjem. Hvala dalje gospodom Louis L. Emmerson, Joseph E. Kochevar, mirovni sodnikoma Zerbis in Obisitnik za nagrade, podarjene za ameriške in starokrajске plese. Hvala sploh vsem, ki so nas posetili na naši veliki "ameriško slovenski zabavi".

Pozor člani društva št. 66 JSKJ! Prihodnja seja se bo vršila v soboto zvečer 16. junija v navadnih prostorih. Seja se bo vršila v soboto iz vzroka, ker v nedeljo 17. junija bodo graduirali učenci iz osmega razreda naše slovenske šole. To bo dan veselja in ponaša za družine, iz katerih graduiranci izhajajo. V imenu društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ naj bodo na tem mestu izrečene častitke vsem graduantom!

Naš sobrat Anton Kunštek, ki se je bil 11. maja precej nevarno poškodoval pri delu v Calumet Chemical Co. tovarni, se je vrnil iz bolnišnice na dom in zdravje se mu obrača na boljše.

Delo je tu v Jolietu teško dobiti; kdorkoli ima kakšno delo, naj bo še tako teško in slabo, ga drži. Le malo je tovarni, ki bi obratovale vse dni v tednu; večinoma obratujejo po 4 ali 5 dni. Kljub temu mesto Joliet raste, tako po številu prebivalstva, kot po številu novih stavb. Morda se tudi delavske razmere v doglednem času obrnejo na boljše. Who knows?

Zadnje čase pogosto čitamo o veselicah, koncertih, piknikih in drugih zabavah v Cleveľandu, na Ely, v Chicagu in drugod. To je dobro, toda tudi mi se bomo zabavali v Rivals Parku v nedeljo 12. avgusta. Na naših sejah pa se bomo morali glede tega še nekoliko pogovoriti.

Bratje in sestre, znate da ne bo dolgo, ko bodo naši društveni nadzorniki pregledali knjige. Torej prosim vsem one, ki imajo kaj za poravnati, da to storijo, kakor hitro mogoče, da ne bo treba suspendacij. Ako kateremu ni mogoče poravnati vsega dolga, naj ga to ne oplaši. Plača naj en del zaostale svote, in ko bo mogel, zopet nekaj, pa se ne bo dosti poznalo in bo vse poravnano. Vsakemu bi moralo biti znano, da odpošlje društveni tajnik asessment na Jednoto 25. vsaki mesec. Nekateri menda to radi pozabijo, ker vedno zastopajo z asessmentom. Večini članov našega društva pa je treba priznati da je točna, in to mnogo pomaga, da vlada v društvu zadovoljstvo in da lepo napreduje. Letos bo naše društvo prvič zastopano na konvenciji z dvema delegatoma; to sta naš društveni predsednik in predsednik nadzorne odbora.

K sklepu še enkrat pozivljam članstvo našega društva, da se polnoštevilno udeležijo seje v soboto 16. junija, ker ukreniti bo treba marsikaj z ozirom na društvo samo, kakor z ozirom na jubilejno glavno zborovanje J. S. K. Jednote. Pozdrav vsemu članstvu!

John L. Živetz, Jr., tajnik.

Gilbert, Minn.

Pozivljam člane društva sv. Jožefa, št. 20 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo polletne seje, ki se bo vršila v nedeljo 17. junija ob navadnem času. Od devete do polu desetih ure dopoldne pobiram asessmente poslone po otrocih, o polu desetih pa se prične seja. Izvolite si to, zapomniti vsi.

Na prihodnji seji imamo za razpravljati o zelo važni zadevi, torej je priporočljivo, da so navzoči vsi člani in članice. Saj imamo sejo samo enkrat na mesec, toda nekaterih članov skoro ne bi poznal, ker pridejo na sejo komaj enkrat v petih letih. Torej, na prihodnjo sejo pridite vsi, tudi članice, če ste zavarovane za podporo ali ne. Ne pozabite, da je to konvencijno leto. Ali nimate nič pripomniti k temu, kar se v našem glasilu piše pod naslovom razprav o pravilih? Ali sploh kaj čitate?

Ne pozabite, da na prihodnji seji dobe društveni odborniki svoje polletne plače. Se bo gotovo kakšen postavil in dal za sladoleđ. Če se pa noben drug ne bo, se bom pa jaz, ker vedite, da bo moj godovni dan blizu. Zato želim, da bi bila dvorana polna, ker imamo v resnici na programu važne reči.

Kot vam je znano, smo bili na letni seji določili, da se kupi pisalna miza. Sedaj jo imam, toda običajna društvena naklada 10c na mesec ne zadostuje v pokritje vseh izdatkov. Primorani smo bili torej naložiti nadaljnih 25 centov društvene naklade na vsakega člana in članico. Ta asessment velja samo za ta mesec. Torej prosim tiste člane, ki pošiljajo svoj asessment po otrocih, da pošljejo za vsako osebo 25 centov več kot po navadi, pa bo prav. — Z bratskim pozdravom

Louis Vessel, tajnik.

Girard, O.

Na zadnji seji društva sv. Antona, št. 108 JSKJ, ki se je vršila dne 20. maja, se je sklenilo, da se bodočje seje preloži na dopoldne. Prihodnja seja (junjska) se bo že vršila DOPOLDNE, in sicer ob polu desetih. To naj izvolijo vpoštevati posebno bolj oddaljeni člani, da ne bodo hodili na se-

jo popoldne. Članom, kateri so se dali slikati, naznanjam tudi, da imam zdaj slike pri rokah in lahko pridejo ponje. Po pošti pošiljati jih ni umestno, ker so prevelike in poština precej stane.

Ker imamo za ukrepati še glede drugih važnih zadev, šte vsi člani prošeni, da se gotovo udeležite prihodnje seje 17. junija o polu desetih (9.30) dopoldne.

Anton Nagode, tajnik.

Rices Landng, Pa.

Tem potom pozivljam člane in članice društva "Bratje v slogi", št. 135 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje polletne seje, točno ob dveh popoldne. Za rešiti imamo mnogo važnih zadev. S člani, ki se polletne seje ne udeležijo, se bo postopalo po pravilih.

Z bratskim pozdravom
John Blažič, tajnik,
Box 1044, Rices Landng, Pa.

Chicago, Ill.

Člane društva Zvon, št. 70 JSKJ pozivljam, da se kar mogoče mnogoštevilno udeležijo prihodnje mesečne seje 17. junija. Vzrok temu je, ker je konvencija predurmi in naše društvo šteje približno 200 članov, torej lahko precej prispevamo z nasveti in priporočili za bodoča pravila. Torej, vsaki član, kateremu je pri srcu naša dična J. S. K. Jednota, naj pride na sejo in prinese seboj kakšen dober nasvet. Vsi nasveti, naj pridejo od kogarkoli, so dobrodošli. Mi moramo delovati nato, da se sistem pri Jednoti in tudi pri društvi spremeni v toliko, da bo odgovarjal današnjim in po možnosti tudi bodočim razmeram.

Druga važna zadeva, s katero se bomo bavili na prihodnji seji, je vrtna veselica ali piknik, katerega priredi naše društvo v Vidmar's Grove v Willow Springsu. Na tej seji bodo razdeljene vstopnice in od članov je želeti, da jih kar največ razprodajo med rojake. Čim več nas bo zbranih na pikniku, tem prijetnejša bo zabava in tem boljši bo uspeh za društvo.

Dalje opozarjam člane, da poravnajo ves zaostali dolg pri društvu najkasneje do 26. junija, ker takrat bodo trimesečni računi. Moja želja je, da vsak, ki kaj dolguje, do takrat poravnaj, ker bo s tem olajšano delo tajniku in nadzornemu odboru. Ker bo izprememba v odboru, je toliko bolj potrebno, da se članstvo polnoštevilno udeležijo seje 17. junija.

Opozarjam društveni odbor in vse ostalo članstvo na sklep letne seje glavnega odbora, ki določa gotove nagrade za nove člane, pridobljene ta mesec. Na stotine in tisoče je še zdravih in značajnih rojakov, ki bi bili lahko člani naše organizacije, če bi se mi vsi malo bolj zavzeli. Torej stopimo skupaj in delujmo vsi za napredek društva Zvon in za rast in procvit naše dobre J. S. K. Jednote.

Z bratskim pozdravom

John Zvezich, tajnik,
2633 So. Harding Ave.

Chicago, Ill.

Pozivljam članstvo društva Jugoslovan, št. 104 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršilo 19. junija v navadnih prostorih. Imamo več važnih zadev za rešiti in tudi veselica je blizu. Torej, bratje in sestre, vpoštevajte to in se udeležite seje.

Z bratskim pozdravom

Andro Spolar, predsednik društva št. 70 JSKJ.

hek, ker napredovali smo samo s starostjo, to se pravi, da smo vsaki dan starejši. Drugače pa je napredek še dosti dovoljen, posebno kar se tiče bratskih podpornih organizacij v Pittsburghu. Tudi društvo sv. Štefana, št. 26 J. S. K. Jednote je eno tistih, ki je naredilo svojo dolžnost in pokazalo lojalnost napram J. S. K. Jednoti. Pridobili smo nad 300 odraslih novih članov in nekaj mladine. Najbolj agilni član v tem letu je bil naš sobrat John Balkovec, ki bo tudi dobil priznanje od društva ob zaključku kampanje za nove člane.

Meseca junija se zaključijo šestmesečni računi, zato prosim člane, da vsak plača svoj asessment pravočasno, to je vsaj do 23. junija do devete ure zvečer. Založilo se od strani tajnika za nobenega, kdor nima denarja, naj pride na sejo in tam vpraša, pa je gotovo, da bo društvo posodilo, oziroma založilo za njegova.

Imamo samo še dve seji pred konvencijo in čas hitro beži, zato vabim vse člane, da se po možnosti udeležijo teh seji in prinesejo seboj najboljše nasvete za delegata. Na redni seji meseca junija bomo imeli tudi razpravo o skupnem pikniku, katerega nameravamo napraviti skupaj vsa tri tukajšnja društva J. S. K. Jednote, namreč št. 12, 26 in 182. Piknik ali veselica bo prirejena v proslavo tridesetletnice J. S. K. Jednote.

Pridite torej vsi na sejo v Slovenski Dom v nedeljo 17. junija ob dveh popoldne.

Za društvo sv. Štefana, št. 26 J. S. K. Jednote:

Joseph Pogačar, tajnik.

Johnstown, Pa.

Ker se članstvo društva Planinski Raj, št. 172 J. S. K. Jednote ni udeležilo redne šestmesečne seje v tolikem številu, da bi bila sklepčna, je odbor sklenil, da se skliče seja na tretjo nedeljo v mesecu, to je 17. junija. Začetek seje ob deseti uri dopoldne, stari čas.

Prosim člane, da vpoštevajo to naznanilo in se udeležijo seje, ker je nujno potrebno, da se nekaj dogovorimo glede društvene blagajne. V blagajni ni več niti toliko svetlega, da bi se moglo plačati pristojbino za odposlanje asessmenta. Sklep društva je, da člani, ki se ne udeležijo rednih trimesečnih seji, plačajo po 50 centov v društveno blagajno. To velja, dokler ta sklep ni preklican. Prišlo mi je na uho, da ta reč ni bila objavljena v glasilu, torej ne bo treba plačati. Toda, saj ste vendar vi člani sami sklenili to na letni seji meseca decembra, in je tudi v zapisniku.

Moja želja je, da pridejo na sejo vsi, tudi tisti, katerih nisem videl že eno leto, in da bi vsi sporazumno delali v korist društva in jednote. Torej, na svidenje v nedeljo 17. junija.

John Nahtigal,

tajnik društva št. 172 J.S.K.J.

Chicago, Ill.

Člane društva Zvon, št. 70 J. S. K. Jednote pozivljam, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 17. junija v navadnih prostorih. Imamo več važnih zadev za rešiti in tudi veselica je blizu. Torej, bratje in sestre, vpoštevajte to in se udeležite seje.

Z bratskim pozdravom

Andro Spolar, predsednik društva št. 70 JSKJ.

Zelezna pošast.

Največjo lokomotivo na svetu je nedavno naročila North-east Pacific železnica. Rabila jo bo med postajama Mandan, North Dakota, in Glendive, Montana. Ta lokomotiva bo 121 čevljev dolga, torej toliko kot pol navadnega mestnega bloka. Imela bo 22 koles, izmed katerih bo 16 "gonilnih." V takozvanem "tenderju" bo prostora za 16 ton premoga in 20,000 galon vode.

IZ URADA GL. TAJNIKA

POROČILLO UMRLIH ČLANOV IN ČLANIC, KOJIH POSMRTNINE SO BILE NAKAZANE TEKOM MAJA 1928

Umrla sestra, Margaret Mele, cert. št. 8572, članica društva sv. Alojzija, št. 36, Conemaugh, Pa. Umrla dne 9. aprila 1928. Vzrok smrti: vodenica. Zavarovana je bila za \$500. Sprejeta v jednoto dne 1. januarja 1906.

RACUN MED DRUŠTVI IN JEDNOTO ZA MESEC MAJ 1928.

Odrasli oddelek

Table with columns: št. dr., Dohodki, Izdatki. Lists members and their financial contributions for May 1928.

Table with columns: št. dr., Dohodki, Izdatki. Continuation of the financial report for the adult section.

RACUN MED DRUŠTVI IN JEDNOTO ZA MESEC MAJ 1928.

Odrasli oddelek

Table with columns: št. dr., Dohodki, Izdatki. Continuation of the financial report for the adult section.

Table with columns: št. dr., Dohodki, Izdatki. Continuation of the financial report for the adult section.

RACUN MED DRUŠTVI IN JEDNOTO ZA MESEC MAJ 1928.

Mladinski oddelek

Table with columns: št. dr., Dohodki, Izdatki. Financial report for the youth section.

Table with columns: št. dr., Dohodki, Izdatki. Continuation of the financial report for the youth section.

RACUN MED DRUŠTVI IN JEDNOTO ZA MESEC MAJ 1928.

Mladinski oddelek

Table with columns: št. dr., Dohodki, Izdatki. Continuation of the financial report for the youth section.

Table with columns: št. dr., Dohodki, Izdatki. Continuation of the financial report for the youth section.

RACUN MED DRUŠTVI IN JEDNOTO ZA MESEC MAJ 1928.

Mladinski oddelek

Table with columns: št. dr., Dohodki, Izdatki. Continuation of the financial report for the youth section.

novih kandidatov naletimo le na tiste, da vprašajo kako hitro bo deležen bolniške podpore, ki čutijo v sebi kalli bolezn...

Sharon, Pa.

Na zadnji seji društva Sloga, št. 174 J. S. K. Jednote, ki se je vršila 3. junija je društvo razpravljalo o priporočilih sobrata F. Kramarja, ki bo zastopal naše društvo kot delegat na 13. konvenciji. Društvo je odobrilo njegove priobčene predloge, oziroma priporočila, izvemši kar se tiče bolniške podpore. Pri tajnem glasovanju glede izpremembe jednotinega imena so člani odglasovali za staro ime.

Brooklyn, N. Y. Časi se izpreminjajo in mi se staramo. Ne moremo se spreminiti v mlajše, kot se ne more niti J. S. K. Jednota. Razlika pa je v tem, da je naša Jednota tem močnejša, čim starejša je, medtem ko je pri nas haka narobe. S starostjo postajamo slabšeji telesno ali duševno, ali pa obojestransko. To je vzrok, da hočem nekoliko izpregovčiti glede jednotinega imena.

Collinwood, O.

Na željo članov društva št. 71 JSKJ. prispevam samo par stavkov k razpravam o pravilih in sicer o bolniški podpori. Po sedanjih pravilih je vsak član ali članica opravičena do bolniške podpore za poškodbe, kakor hitro odobri gl. zdravnik njih prošnje za sprejem. Za naravne bolezni po preteku 60 dni njihovega vstopa v društvo, kar znači, da vsak novi kandidat postane enakopraven s člani, ki so že desetletja v jednoti, ki so plačali že stotake v njeno blagajno.

RAZPRAVE O PRAVILIH

Na željo članov društva št. 71 JSKJ. prispevam samo par stavkov k razpravam o pravilih in sicer o bolniški podpori. Po sedanjih pravilih je vsak član ali članica opravičena do bolniške podpore za poškodbe, kakor hitro odobri gl. zdravnik njih prošnje za sprejem. Za naravne bolezni po preteku 60 dni njihovega vstopa v društvo, kar znači, da vsak novi kandidat postane enakopraven s člani, ki so že desetletja v jednoti, ki so plačali že stotake v njeno blagajno.

RAZPRAVE O PRAVILIH
(Nadaljevanje iz 4. strani)

Pristranska, je malo težje odgovoriti za onega, ki ne ve. Da Jednota tako ime, je pač zrak, ker so se od začetka zbirali v njej ljudje ene vrste, in smatrali za umestno v imenovanju povdariti, da so po verzoizvedbi katoličani. Vsak pa ve, da daje Jednota vsem svojim članom v tem oziru popolno pravo, to je, vsak se lahko drži svoje vere in njenih predpisov. Zato, malo bolj površno, ali popolnoma nič.

Ce je drugače pošten član, je na strani Jednote vsak enako spoštovan. Vem, da je dosti pametnih članov pri Jednoti, ki mislijo, da se označba "katoliška" samo nekako zlorablja pri organizaciji, ki je v resnici popolnoma nepristranska. To označba ni neumestna, ker Jednota skrbi za telesne potrebe svojih članov, ob enem pa jim daje ne odredka verskega udeleževanja. Ako odstranimo črto "K." dali bomo tistim, ki so nas zadovoljni z imenom (kot jaz sam), povod, da prestopijo, drugi pristanjo h kakšni drugi stranski ali nepristranski organizaciji. Saj je znano, da vsi majhen nesporazum med strankami ali glavnimi uradniki in članstvom, morda glede imena, podpore ali smrtnine, povzroči, da eden ali drugi preprav drugod ni bolje, vendar dosti stori. Torej, po mojem mišljenju naj označba "katoliška" ostane v imenu, kot je sedaj.

Končno me zelo zanima, kakšno ime naj bi bilo najbolj prijetno za našo organizacijo. Nobeden naših vrlih dopisnikov ni še izrazil o tem. Ali zaradi kritike? Meni je taka kritika toliko kot nič, dokler nisim, da se potegujem za dober stvar. Iz priobčenih, dasi tako kratkih nasvetov, lahko posnamemo, kako bi bilo bolje. Par izrazov mišljenja iz že priobčenih dopisov in nekaj našega mnenja zraven, pa imamo lahko dober predlog skupaj. Kar pa drugi ostanejo tihi in jim sledimo, bo na vse strani nič. Kar se tiče imena za S. K. Jednoto bi bilo po mojem mnenju najboljšje **American Slovenian Catholic Union**. Ako pa članstvo želi, da bi v imenu ne bilo nič slovenske označbe, je lahko: **American Foreign Catholic Union**. Torej, prvo ime priča, da smo ameriški Slovenci, ne oziraje se na državo, in ne odkod smo prišli, pač pa, kot da smo tukaj rojeni.

Drugo ime ne kaže nobenega značaja, iz katere dežele prihajamo, vendar povemo s tem, da imamo neko zvezo s tujimi državami in katolicizmom. Pod drugim imenom dajemo priložnost vsem, ki pridejo preko meja, pristopiti v našo organizacijo, ne samo Slovencem. Mislim, da bi nobenega Slovenca ne bilo strah spadati v organizacijo z enim ali drugim goričnim imenom, četudi ostane v istem. Z ozirom na nabilo mladino, bi bilo drugo ime bolj primerno kot prvo, vendar ne bi bilo eno kot drugo. Kar se tiče označbe "jugoslovenska", je samo ena beseda, in nič drugega.

S pozdravom
George Novosel,
predsednik društva št. 50 JSKJ.

Enumclaw, Wash.
Tudi jaz naj se malo oglašim v razpravah o pravilih. Sem že 19 let članica J. S. K. Jednote pri društvu Bratje Svobode, št. 162, pa odkar je bilo ustanovljeno. Najprej moram tudi jaz začeti pri tistem predložitvenem "K." ki nam dela toliko preglavice. Pazno čitam v glasniku razprave in priporočila vseh članov. Prav je, da se člani oglašajo in priporočajo, kar mislijo, da je v korist organizaciji, ki je že toliko dobrega storila med našim narodom.

Moje mnenje je, da imajo tisti prav, ki priporočajo izpremembo jednotnega imena, ki ni več primerno danes in bo še manj v bodočnosti. Vse na svetu se izpreminja in lahko vidimo, da se v ljudskih skupinah dan za dnev vršijo veliko večje izpremembe, kot pa jo predstavlja nameravana izprememba imena primeroma male organizacije. Vse izpremembe stremijo po izboljšanju in mnogokrat tudi to dosežejo. Kamor koli pogledamo, vidimo izpremembe, ki se dogajajo leto za letom, in čim bolj vzporedno moremo stopati s temi izpremembami, tem boljše je za nas. Tudi mi stari smo mnogokrat prisiljeni zavreči stare nazore, ker nas razmere in duh časa silijo k temu. Jaz tudi mislim, da vse, kar je novega, bolj vline, čim bolj staro. In če damo naši J. S. K. Jednoti ob njeni tridesetletnici novo obleko, bo ji to služilo le k ugledu, posebno pri mladini, za katero si toliko prizadevamo, da jo pridobimo. To novo obleko šivamo že toliko časa, da bi bilo prav, če jo enkrat dogotovimo. Če tega ne bomo storili letos, se bodo prav gotovo tozadevne debate ponovile čez štiri leta. Zopet bomo trafil čas in papir pred konvencijo, in zopet bo to vprašanje povzročalo stroške na konvenciji.

Po mojem mnenju bo do izpremembe imena gotovo prišlo in z odlaganjem rešitve tega problema napravimo le malo uslugo organizaciji. Mi starejši člani smo včasih nekoliko zakrknjeni in se težko odločimo za kaj novega, toda prav bi bilo, da nismo taki. Ime samo na sebi sicer ni velikega pomena, toda nihče ne more trditi, da nima velikega privlačnega ali pa odbijajočega vpliva, posebno kadar se gre za pridobivanje novih članov. Če bi se bili vzdramili pred leti in dali organizaciji pravo podlago in primerno ime, bi bila morda naša organizacija med slovenskimi največja, mesto, da nas je prekosila druga, mlajša. V naših pravilih nimamo ničesar, kar bi nas vezalo na kakšno versko ali politično skupino, torej ne vem, zakaj bi morali to imeti v imenu. Saj je naša Jednota vendar samo bratska podporni organizacija in nič drugega. Da bi se vsled izpremenitve imena čutili užaljene stari pionirji, ni po mojem mnenju tako velike nevarnosti.

Ako želijo organizaciji dobro, bodo veseli njenega napredka in vsega, kar utesne k napredku pripomoči. Naša stara domovina se je imenovala Kranjska, Stajerska itd., zdaj se imenuje pa Slovenija in naša sedanjna domovina se imenuje Amerika, pa menda ni vsled tega nihče užaljen. Torej, ne odlašajmo na jutri, kar danes lahko storimo, in dajmo organizaciji ime, ki bo v resnici razmeram primerno in privlačno. Pozabimo nase in mislimo na tiste, ki jih želimo pridobiti za organizacijo. Mi ostanemo člani naj bo ime tako ali tako. Gre se zato, kakšno ime bo privabilo več članov, posebno mladino. Organizacija potrebuje vednega pritoka, sicer bo začela nazadovati.

Kar se drugih točk tiče, upam, da bodo delegati naredili najboljše, kar je v danih razmerah mogoče. Saj jih bo skupaj precejšno število, kot vidim iz našega glasila, in mnogo se je že razpravljalo o raznih točkah. Apelirajmo pa na delegate, naj delajo stvarno in premišljeno in ne s preveliko naglico. Naglica ni nikoli dobra. Gledajo naj, da uredijo vse tako, da se ne bodo mogli drugi potem ob nas obregovati, kot se je to že zgodilo po nekaterih konvencijah. Pozivljvam delegate tudi, da volijo v vodstvo organizacije tudi za v bodoče tako vestne in delavne glavne uradnike, kot jih imamo dozdaj. Od njih je mnogo odvisno, kako bo organizacija napredovala.

la. Ako bomo imeli tudi v bodoče dobre, vestne in premišljene glavne uradnike, vladala bo tudi v bodoče v organizaciji harmonija in bratstvo.

Ce se kateri članov včasih spozabi in kakšno nepremišljeno zapiše, se oglašajo kateri glavnih odbornikov z dobrim nasvetom, da bodimo vedno in povsod dostojni, da ne bomo žalili prepričanja tega ali onega člana. Četudi smo različnega mišljenja, smo lahko kot člani J. S. K. Jednote dobri bratje in sestre. Kot privatniki hodimo po lastnih potih, kot člani J. S. K. Jednote pa lahko delujemo v bratstvu in harmoniji.

Naj zastopuje za danes. Se še morda kaj oglašim o priliki, če ne bo uredniški koš pohrustal tega mojega dopisa.

Pozdrav vsem mladim in stari članom J. S. K. Jednote!
Matilda Petchnick,
članica društva št. 162 J.S.K.J.

Claridge, Pa.
Mnogo se piše v Novi Dobi, kako naj bi se pravila preuredila, oziroma sestavila, da bi bolj ugajala sedanjim in novopristoplim članom. Najbolj kočljiva točka za pravilno ureditev bo gotovo točka bolniške podpore, oziroma, kako bomo skrbeli za naše bolne člane v bodoče. Eno se mi zdi, da bi bilo potrebno urediti, namreč glede članov, ki pristopijo med 50. in 55. letom, ki se morejo sedaj zavarovati samo za \$250 smrtnine in nič bolniške podpore.

Po mojem mnenju bi bilo umestno, da se za takim članom prilika, da se zavarujejo poleg \$250 smrtnine tudi za 50 centov dnevne bolniške podpore. Seveda bi se moral naložiti primerni assement v kritje te podpore.

Priporočljivo bi bilo dalje, da bi se bolniška podpora razdelila v več razredov kot jih imamo zdaj, in sicer dnevno 50 centov, 75 centov, \$1.00, \$1.25, \$1.50, \$1.75, \$2.00 in \$2.25. Najvišja dnevna bolniška podpora naj bi bila \$2.25. Lahko se še spominjate, kako je vleklo, ko je bila združitevna manjina na programu in se je obetal članom, da se lahko zavarujejo od enega do pet dolarjev dnevne bolniške podpore. Pozneje pa se je izkazalo, da je nemogoče držati višji razred kot \$2.00 ali malo čez, do \$2.50 na dan.

Na programu bo to leto tudi vprašanje izpremembe jednotnega imena. Ta zadeva nas je že stala mnogo časa in denarja od leta 1910, in nas bo še, ako se ime zdaj ne izpremeni, kajti končno bo prav gotovo prišlo do tega. Čim dalje odlašamo, tem dalje bomo trafil denar, čas in energijo za to reč. Po mojem mnenju je popolnoma pravilno, da se ime izpremeni tako, da bo odgovarjalo pravilom. Iz pravil smo že pred leti odpravili vse, kar bi imelo kakšno stiko z verskimi ali političnimi vprašanji, in izkazalo se je, da je bilo dobro, zato naj se še ime primerno izpremeni. Čim prej se to zgodi, tem bolje bo za organizacijo. Stroškov pri tem ne bo takih, kakor nekateri sodijo, kajti vse knjige in tiskovine se lahko rabi sedanje, dokler ne bodo porabljene, potem pa se nadomestijo z novimi. Tudi na zastavah se sedanje označbe s čisto malimi stroški lahko primerno izpremene, in če ostanejo kot so, pa tudi ne bo nič škodovalo.

Nadalje, če se kaj spremeni na konvencijah, naj bi bili deležni vsi člani, ne samo novopristopli. Oni tako ne vedo, kaj se pri nas godi, dokler niso člani šest do 12 mesecev.

Kar se tiče posmrtnine, naj bi se napravilo več razredov, namreč \$250, \$300, \$350, \$400, \$450, \$500 in tako naprej do \$1.500. Tako bi se člani lahko zavarovali za poljubno svoto, kakor bi mu pač ugajalo. Vzelo bi seveda nekoliko časa za sestaviti plačilno lestvico za vse svote, toda ko je enkrat se-

stavljena, bi nam služila eno konvencijo dobo.

Naj to zastopuje, saj vem, da se na konvenciji ne bodo dosti ozirali na te dopise. Vsak delegat bo deloval v smislu družstvenih naročil in tako bo najbolj prav.

Pozdrav vsem sobratom in sosestram odraslega in mladinskega oddelka!
Anton Jerina,
blagajnik društva št. 40 JSKJ.

Pittsburgh, Pa.
Ker se noče nobeden drugi oglašiti iz naše pittsburske naselbine, se bom pa jaz zopet oglašil, da ne bo naša naselbina zaostala za drugimi.

Pazno zasledujem vse razprave o pravilih, in opazim, da se samo vsak ozira na mladino. Ali žalibože, na starce se pa do sedaj še nihče ni od daleka ozrl ali spomnil nanje. Ker sem pa tudi jaz že med stari, zato se moram pa sam za starce potegniti, in za nas ta stare kaj pripraviti, da se nam ne bo pri vsaki konvenciji assement povisal, kot je bilo dosedaj v navadi.

Na mladino, ki je zdrava in krepka, ki si z lahkoto služi svoj kruh, se vsak ozira in priporoča kolikor mogoče boljše ugodnosti, in da bi manje plačevali. Za nas starce, ki nam moči opešujejo, in v slučaju, da kdo delo zgubi, ga ne more drugega dobiti, ker se nas bojijo zaradi ostarelosti, se ne menijo. Ravno isto je pri podpornih organizacijah, da se nas bojijo, in prezira se nas, in še na misel nobenemu ne pride, da bi kaj pripravili za olajšanje stariim v plačevanje assementov. Ampak ravno nasprotno, assementi se nam višajo, kakor starost, akoravno je že vsak plačal skoro svojo zavarovalnico. Zatorej bi bil primerni izrek za nas ta stare: Plačaj ali pa umri, starec, drugače ne dobiš nič. Zatorej pa k stvari.

Zadnjič sem pripravil, da bi se ime spremenilo, danes pa nisem zadovoljen samo s tem. Priporočam, da bi se spremenilo celo sedanje jednotno poslovanje in vredilo kakor imajo angleške podporne organizacije in sicer da bi se bolniška podpora plačevala samo ene vrste, in sicer \$10.50 na teden, in 15 tednov naj bi bil bolnik deležen bolniške podpore v enem letu. Posmrtnine naj bi ostale kakor so sedanje. Za operacije naj bi se plačalo, katera je potrebna za rešitev zdravja ali življenja, in sicer \$75. Assement za posmrtnino naj bi bil za vsakega do 38 let starega, ki pristopi v Jednoto, tak, da bi plačeval dva od sto svoje posmrtnine. Od 38 let naprej pa po tri od sto od svoje posmrtnine. Ko bi pa bil pet let v Jednoti, bi se pa vsakemu assement za posmrtnino znižal za 20 centov na mesec. In to znižavanje po 20 centov naj bi se vsakih nadaljnih pet let vršilo. To bi bilo, da ko bi bil član 40 let v Jednoti, bi bil posmrtninskega assementa prost, in s tem bi se stariim članom olajšalo v plačevanju assementov, ker bi mlad za svoja stara leta plačeval.

V sedanjem poslovanju vseh slovenskih podpornih organizacij je ravno nasprotno, da star plačuje za svoja mlada leta. Pa naj eden reče, da to ni istina? Jaz se držim pregovora, ki pravi: hrani v mladosti, za svoja stara leta. Zavaljo tega tudi tu priporočam, da bi vsak mlad plačeval za svoja stara leta.

Zavaljo tega bi priporočal slavni 13. konvenciji J. S. K. Jednote, da bi se zavzela za to moje priporočilo in kaj ukrenila za olajšavo starih članov. V slučaju, da bi to moje priporočilo zadobilo zanimanje, sem pa pripravil podatki in pojasniti natančno in izvedljivo priporočilo, ker tukaj sem samo površno omenil in priporočil.

Prosil bi pa tudi naše pittsburske delegate, kakor tudi glavnega predsednika naše jednote, da bi se kaj oglašili s svo-

jimi priporočili, da bo kaj več glasu iz naše naselbine, da ne bo kdo mislil, da samo jaz živim v tem mestu.

Z bratskim pozdravom ostajam vdani sobrat
Ivan Varoga,
član društva št. 26 J. S. K. J.

Chicago, Ill.
V mojem zadnjem dopisu, ki je bil priobčen pod naslovom razprave o pravilih, se je pripetila napaka tam, kjer se priporoča, koliko assementa naj bi člani plačevali za bolniško podporo. Tam je pomotoma navedena svota 25 centov, ko bi v resnici moralo biti \$1.25. Pravilno bi se dotični stavek moral glasiti:

"Vsak, član, zavarovan za bolniško podporo, naj bi plačeval od 16. do 50. leta starosti enako, in sicer po \$1.25 na mesec, prejemal pa v slučaju obolelosti prvih 17 tednov po \$12, naslednjih 17 tednov pa po \$6 na teden."

To pojasnilo naj vpoštevajo tisti člani, ki so se zanimali za moj dopis, priobčen v Novi Dobi z dne 6. junija.

Z bratskim pozdravom
Andro Spolar,
predsednik društva št. 70 JSKJ.

NAZNANILO IN ZAHVALA
Tužnih src naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da se je za vedno poslovil od nas ljubljene sin, oziroma brat

John Colarič ml.
Nepozabni pokojnik je preminil 20. maja v najlepši mladeniški dobi, star šele 23 let. Bil je tihega in mirnega značaja in priljubljen med prijatelji in znanci, kar se je posebno pokazalo ob njegovem mrtvaškem odru. Najiskrenejša zahvala društvu sv. Cirila in Meoda, št. 1 JSKJ za krasen venec in za spremstvo pokojnika na njegovi zadnji poti. Srčna hvala vsem, ki so darovali vence ali dali za naše zadušnice. Zahvala Moore Lodge, učiteljcem 7. razreda in sledečim:

Frank Pengal, John Kapsh Jr., Joseph Mantel, John Zupančič, Frank Žergaj, Louis Bergant, Joe Klun, John Gradisar, Alojzija Fulmayer, Frank Zgonec Jr., Matt Kapsh Jr., Anton Slabodnik, Joseph Bukovich, Joe Kovac Jr., Mr. in Mrs. Nick Chernich, John Pusavec, Joe Seliskar, Steve Banovec Jr., Frank Tomsich Jr., Frank Urbas Jr., Mr. in Mrs. Adolf Dolinšek, Mr. in Mrs. Joe Romshak, Mr. in Mrs. Frank Koščak, Mr. in Mrs. Anton Mikolich, Mr. in Mrs. Ignac Kožar, Mr. in Mrs. John Strukelj, Alice Glavan, John Kožar Jr., Mary Kožar in Angela Kožar.

Ti pa dragi sin in brat, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška gruda!

Zalujoči ostali: John in Margaret Colarič, stariši; Frank, Tony in Louis bratje; Jennie in Mary, sestri.
Ely, Minnesota, dne 3. junija 1928.

ČUVAJMO SVOJE OČI

Oko je bolj delikaten in kompliciran mehanizem nego je najfinjša ura. Najboljša ura na svetu se more kupiti za par tednov plače. Človeško oko pa, ki vidi, se ne more kupiti z vsem zlatom tega sveta. Vendarle izpostavljam svoje oko nevarnostim, katerim ne bi svojih ur gotovo nikdar izpostavljali.

Ni pametnega človeka, ki bi dal detetu skupaj kladivo in glavico in ne po strani. Treba rabi lojtre in ne omahujočih stolov, da se doseže visoko mesto ob zidu. To se prav običajna pravila previdnosti. Med nevarnostmi pri igri treba tu omenjati dvoje istih, ki sta jako resni. To so nezgodde, ki se dogajajo vsled sproženja igračnih pušk in umetalnih ognjev, pa ne le na Fourth of July, marveč tudi ob Božiču in ob drugih prilikah. Na tisoče nezgod se dogaja na leto vsled igranja s takimi pripravami. Vzlic vsem pozivom na nevarnost, vidimo vendarle na tisoče otrok, ki se igrajo s škarjami, ki se za oko ravnotako pogubonosne kakor je kladivo za uro. Težko je najti človeka, ki bi nesel svojo uro h kovavcu ali mizarju, da jo popra-

vi, ali na tisoče tovarniških in uradnih zaposlencev izvršuje vsak dan manjše operacije na svojih očeh ali pozivajo na pomoč svoje sodelavce — tipkarike, mašiniste ali kamnoseke —, da jim odstranijo kako troho iz očesa. V tem delu se dostikrat rabiho žepni nožiči, kompas, odvijaki in manikurirane opreme. Tako lahkomišljeno ravnamo s svojim najdragocenejšim posestvom, svojimi očmi.

Vsako leto na tisoče moških, žensk in otrok izgubljajo svoj vid za vedno ali si težko poškodujejo svoje oči vsled nezgod, ki bi se zlahka preprečile. Dejanjski, nezgodam je pripisati največ slučajev popolne ali delne slepote. Seznam nezgod, ki se dogajajo doma, na delu ali pri igri, in načinov, kako se take nezgode dajajo preprečiti, bi napolnil ves ta list. Radi tega se hočemo tu omejiti le na nekatere tipične nezgode in povedati le par besed o njihovi preprečitvi.

V prvi vrsti ni industrije, o kateri bi se lahko reklo, da ne vsebuje nevarnosti za oko. Kjerkoli so ljudje zaposleni, obstoja nevarnost letičih trohic prahu, pepela, kamma, kovine ali drva, opasnost od strani raznih kemikalij, pljuskov lite kovine in tupatam škodljivega svetla ali vročine. Iz tega izvirajo neštete nezgode, ki so tipične v gotovih industrijah. Kjerkoli obstojajo take nevarnosti, napredni delodajalci zalagajo delavce s potrebnimi obrambnimi naočalami, zaslonili, okobrani in drugimi obrambnimi pripravami. Glavna stvar pa je, da jih delavec zares rabi, ko jih že ima, in da jih zahteva, kadar jih nima, in med tem da je previden za svoje dobro in ono svojih sodelavcev. Takozvani šaljivec, ki pa je bolj neumen, kot šaljiv, ki bombardira svoje tovariše s koščki papirja, iglami ali z drugimi stvarmi in sploh se zabava s takim počenjanjem v delavnici ali pisarni, je že oropal mnogo ljudi njihovega vida.

Tudi doma so nevarnosti za oči mnogovrstne. Med najbolj običajnimi so: opeklina vsled pljuska luga ali drugih preparatov za čiščenje, letiči žebliji in žeblički, ubodi nožev, vilice in škarij. Okulisti imajo neprestano posla s poškodovanimi očmi, ki so bili ranjeni, ko je kdo rabil nož ali vilice, da si odveže čevlje, ko je bil trak prezavozlan, in je nož odskočil. Isto se dogaja, kadar kdo poskuša otvoriti na isti način pokrov na steklenicah ali posodah, kar se dogaja v milijonih hiš, ali dostikrat orodje smukne in poškoduje na stotine oči vsako leto.

Seveda se ne more pričakovati, da gospodinja nosi obrambene naočale ali da mož rabi doma iste obrambne pripravke kot na delu. Potrebno pa je, da se vsak zaveda, da tudi doma preži nevarnost na oči in da treba vedno ravnati z zdravno pametjo in previdnostjo. Steklenice in druge posode treba odpirati s pripravami, ki služijo za to svrho, in ne z noži, vilicami itd. Zeblje treba udarjati z ravnim udarcem na glavico in ne po strani. Treba rabi lojtre in ne omahujočih stolov, da se doseže visoko mesto ob zidu. To se prav običajna pravila previdnosti.

Med nevarnostmi pri igri treba tu omenjati dvoje istih, ki sta jako resni. To so nezgodde, ki se dogajajo vsled sproženja igračnih pušk in umetalnih ognjev, pa ne le na Fourth of July, marveč tudi ob Božiču in ob drugih prilikah. Na tisoče nezgod se dogaja na leto vsled igranja s takimi pripravami. Vzlic vsem pozivom na nevarnost, vidimo vendarle na tisoče otrok, ki se igrajo s škarjami, ki se za oko ravnotako pogubonosne kakor je kladivo za uro. Težko je najti človeka, ki bi nesel svojo uro h kovavcu ali mizarju, da jo popra-

ment: Ko končate prečitati ta članek, zaprite svoje oči prav tesno, dokler ni vse črno pred njimi. Sedaj si predstavi, da ostaneta tako slep za vse svoje življenje. Zamislite si to in prav sigurno postanete navdušen pristaš najbolj skrbne previdnosti za oči doma, na delu, pri igri in povsod F.L.I.S.

Miroslav Hirtz:
PONOČNJAK

Polnoč je minila. Še trepetajo v zraku poslednji zategnjeni tresljaji, ki jih je odbila stara ura v visokem temačnem zvoniku tamkaj na koncu mirne vasi . . .

Sedim ob odprtem oknu in gledam iz prvega nadstropja graščine na široko dvorišče in daleč tja preko zelene ledine na svobodno poljane — v vedro, zvezdnato, dišečo majniško noč, ki se ji le zdaj pa zdaj izvije v očarljivem blesku bele, polne lune kak tajinstven vzdih. Sedim in se izgubljam v sladkih sanjarijah, ki nosijo dušo v vsemir — tja k bleščecim svetovom in še dalje, še dalje za njimi, v prostore brez meja in razmerov, v kraljestvo večne ideje, ki iz nje izvira in od nje umirajo vsa ta skrivnostna življenja . . .

Na dvorišču se vse leskeče v dolgih srebrnih žarkih, ker jih na potu z blelih višav ne ustavlja niti najmanjši oblček. Kolikor neba vidim, vse je kakor ogromen kos modre svile, posut z mirjadami bleščecih draguljev . . .

S smrek, ki so v podobi loka obrobile ledine pred gradom, kaplja v travo debela rosa. Tip . . . tap . . . šušlja udarec za udarcem, dotikajoč se po tleh nastlanih iglic. Tip . . . tap . . . odgovarja glasneje sosednji mecesen, na katerem pronočuje cela naselbina klepetavih vrabcev. Lahko bi mu z roko dosegel temne veje; vidim na njih gnezdo tik gnezda — to večje, ono manjše. Zdjaj krasno, visoko drevo je dopotovalo pred mnogimi leti kot drobna mladika s strmih Alp v popotnem kovčegu svojega gospodarja . . .

Onstran dvorišča mi objema oko nekaj kilometrov širok pašnik, po katerem se črne drevesa, podobna ogromnim senenim kopicam. Ondi, kjer se pašnik izgublja očem in se zliva z robom stoletnega gozda, se beli v mesečini majhno jezerce, ki ga je zilila narasla Plitvica. Z njegove bleščave gladine odmeva v noč zaglušljivo krekatanje žab: rega . . . rega . . . rega . . .

Venomer isto, enolično, brez vsakršne glasovne izpremembe in vendar polno melodije . . .

Čedalje bolj drzno prodirajo skozi okno v mojo sobo razposajani nočni metulji, ki jih je začaral plamen svetilke, ki gori na mizi. Butajo ob vroči stekleni valj, dokler ne padejo drug za drugim z osmojenimi peruti na to ali ono knjigo, spis, košček papirja, škatljo. Na neki pesniški zbirki se muči v poslednjem drhtenju krasen mrtvoglavc z dolgimi, glavniku podobnimi tipalkami . . .

Na lovu za metulji potelavajo pred oknom kakor strele brzi netopirji, včasih tako blizu, da jim lahko pogledam v majhne svetle oči. Skrivnostno se dojemata duše nežne, komaj slišhen šum njihovih mehkih peruti. Ko zacvilijo, mi nehotne šine mraz po životu in se mi vidi, kakor da bi gledal pred seboj čudežna bitja iz prekrogobja, ki so se vzbudila samo za hip zavaljo te nervingne značne igre.

Tedaj pa se oglave v srebrni pomladni noči nove slovesni glasovi. Izza graščine je v vonjavem parku zapel sivi slavček hrepeneče, otožno, ganljivo, v molu. Zapel je najprej v presledkih, kakor da bi se bil pravkar vzdramil iz spanja in si skuša mojstrsko grlo pripraviti za polno ubrano pesem o žarki ljubezni. Iz čustvenih prsi so se mu izvilii dva ali trije nape-

(Dajte na 6. strani)

OTOK ZAKLADOV

Angleško spisal R. L. STEVENSON
Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje)

"Silver, gospod," je odvrnil kapitan; "on želi ravno tako, kakor vi ali jaz, vse prikriti. Mornarji godrnjajo; on bi jih pa kmalu lahko potolažil, samo če bi imel priložnost, in jaz svetujem, da se mu da ta prilika. Dajmo mornarjem prost popoldan, da gredo na suho. Ako gredo vsi, no, potem bomo ladjo branili. Ako ne gre nobeden, no, potem držimo mi kabino in Bog bo pomagal pravični stvari. Ako pa gredo samo nekateri, verjemite mojim besedam, gospod Silver jih pripelje nazaj na ladjo tako pohlevne kakor jagnjeta."

In tako smo tudi sklenili storiti; vsem zanesljivim možem smo dali nabasane samokrese; Hunterju, Jocyu in Redruthu smo vse povedali, in oni so sprejeli te novice z manjšim začudenjem in bolj dobre volje kot smo pričakovali; nato je odšel kapitan na krov in nagovoril mornarje.

"Fantje," je rekel, "vroč dan smo imeli danes in vsi smo utrujeni in malo slabe volje. Majhen izlet na suho ne bo nobenemu škodoval — čolni so še vedno v vodi; vzemite jih in kolikor vas hoče iti popoldne na suho, lahko greste. Pol ure pred solničnim zahodom damo s strelom iz topa znamenje, da se zopet vrnete."

Mislil, da so ti neumni ljudje mislili, da leže tamkaj taki kupi zakladov, da si bodo kar noge polomili nad njimi, kakor hitro stopijo na suho; kajti v trenutku jih je minula slaba volja in veselo so zavriskali, da je odmevalo daleč naokoli in da so ptice vnovič vzletele in krožile po sidrišču.

Kapitan je bil preveč razumen, da bi jim ostal na potu. V trenutku jim je izginil izpred oči in pustil Silverju, da uredi izlet, in jaz mislim, da je bilo popolnoma dobro, kar je storil. Ako bi bil ostal dalje na ladji, se ne bi mogel še dalje delati, kot da ne razume položaja. Jasnje je bilo kot beli dan, da je bil Silver kapitan in da so bili mornarji, ki jih je imel pred seboj, zelo uporni. Kar je bilo poštenih med njimi — in kmalu se je pokazalo, da so bili tudi taki na ladji — so morali biti zelo abotni. Ali pravzaprav mislim, da je bila resnica ta, da so bili vsi mornarji nezadovoljni vsled izgleda kolovodij — samo nekateri bolj, drugi manj, in nekaj malega izmed njih, ki so bili vobče dobri ljudje, ni bilo mogoče niti voditi, niti gnati dalje. Boljše je bilo za nas potuhniti se in skriti, nego vzeti ladjo in pomoriti mnogo nedolžnih ljudi.

Naposled je bila družba pripravljena. Šest jih je bilo določenih, da ostanejo na ladji, ostalih trinajst, vstevši Silverja, pa se je vkrcalo.

In sedaj mi je šinila v glavo prva onih norih mislij, ki so toliko pripomogle v našo rešitev. Ker je pustil Silver šest mož na ladji, je bilo jasno, da naša stranka ni mogla ladje vzeti in braniti; in ker jih je ostalo samo šest, je bilo ravno tako jasno, da kabinska stranka v trenutku ni potrebovala moje pomoči. Kakor bi trenil, sem zdrknil z ladje, stopil v sprednji del najbližjega čolna in skoro v istem trenutku so odrinili.

Nikdo me ni opazil, samo prvi veslač je rekel: "Ali si ti, Jakec? Drži glavo dol!" Silver pa je iz drugega čolna pozorno gledal semkaj in vprašal, ako nisem jaz tukaj; in od tega trenutka dalje sem se kesal za to, kar sem storil.

Mornarji so veslali kot za stavo proti suhemu; in čoln, v katerem sem bil, je bil prvi in ker je bil tudi lažji in imel več veslačev, je pustil drugega daleč za seboj; kakor hitro je prišel do suhega, sem pograbil vejo in skočil iz čolna ter planil v najbližjo goščo, ko je bil Silver z ostalimi še kakih sto korakov zadaj.

"Jakec! Jakec!" sem ga slišal klicati. Lahko si mislite, da se nisem zmenil za to, temveč sem tekkel naravnost za svojim nosom, dokler nisem omagal.

XIV. POGlavJE Prvi udarec.

Tako sem bil vesel, da sem utekel Dolgemu Johnu, da sem se začel smejati, ozirati se okoli sebe in zanimati se za čudno deželo, v kateri sem se nahajal.

Prekoračil sem močvirnat kos zemlje, ki je bil poln vrb, ločja in čudnih tujih močvirskih dreves, in dospel sem na rob odprtega dela valovite in peščene pokrajine, ki je bil okrog ene milje dolg; tu je raslo nekoliko smrek in veliko število krivih dreves, ki so bili podobni hrastu, samo da so imeli listje blede kot vrba. Na drugi strani tega odprtega kraja se je vzdigovala ena izmed gora z dvema čudnima skalovitima vrhunecma, ki sta se živo svetila v solncu.

Prvikrat sem sedaj okusil veselje raziskovanja. Otok ni bil obljuden; svoje tovariše sem pustil daleč za seboj in pred menoj so cvetele rastline, ki jih nisem poznal; tuintam sem videl kače in razen živali in ptic ni bilo nič drugega živega. Naletel sem na kačo, ki je vzdigovala glavo in siknila proti meni in to sikanje je bilo podobno brencanju vrtavke. Tedaj si nisem mislil, da je bil to smrten sovražnik in da je bil njen glas znano klopotanje.

Nato sem dospel v veliko goščavo hrastom podobnih dreves — ki so bila živi ali vedno zeleni hrasti, kakor sem čul pozneje — in so rasla doli po pesku kot robidovje ter imela čudno zvite veje in tako gosto listje kakor streha. Goščava je segala od vrha enega peščenih gričev in se razširjala do roba širokega in s trsjem zaraščenega močvirja; tu je tekkel najbližji izmed malih potokov proti sidrišču. Močvirje se je v močnem solničnem svitu kar kadilo in obrisi Daljnogleda so migljali skozi njegovo soparo.

Kar naekrat pa je nekaj oživel med robidovjem; divja raca je vzletela in tej je sledila druga in še tretja, in kmalu je nad celim močvirjem visel cel oblak ptic, ki so kričale in krožile po zraku. Takoj mi je prišlo na misel, da se mora nekdo izmed mojih tovarišev plaziti ob robu močvirja. Nisem se motil; kajti kmalu sem začul oddaljene zamolkle glasove, ki so bili vedno glasnejši in se vedno bolj bližali.

To me je prestrašilo in zlezal sem pod najbližji živi hrast, se vlegel ter poslušal, tih kot miš.

Drug glas je odgovoril in nato je prvi glas, ki sem ga sedaj spoznal za Silverjevega, zopet začel govoriti o isti stvari dalj časa in semintja ga je prekinil drugi. Sodeč po glasu, sta morala govoriti resno, skoro strastno, vendar ni prišla nobena raz-

ločna beseda do mojih ušes.

Naposled se je zdela, da sta prenehala in se morebiti vsedla, kajti ptice so se zopet pomirile in sedale na svoja prejšnja mesta v močvirju.

Sedaj sem pa začel čutiti, da zanemarjam svojo dolžnost; če sem bil že tako lahkomišeln, da sem s temi lopovi prišel na suho, je bilo najmanj, kar sem mogel storiti, da sem jih poslušal, kaj so govorili, in da je bila očitno moja dolžnost pod ugodnim zavetjem splaziti se kolikor mogoče blizu.

Smer, v kateri sta se nahajala govorilca, sem sedaj zelo lahko določil, ne samo po njihovih glasovih, temveč tudi po kretanju one peščice ptic, ki so še vedno plašno krožile nad glavami vsiljenecv.

Plazil sem se po vseh štirih dalje in lezel neprestano, toda počasi proti njima, dokler nisem navsezadnje, ko sem pomolil svojo glavo v neko odprtino med drevesi, razločno videl v lepo, malo zeleno dolinico poleg močvirja, ki je bila gosto poraščena z drevjem; tukaj sta sedela Dolgi John Silver in nekdo izmed mornarjev drug drugemu nasproti in se pogovarjala.

Solnce je svitlo sijalo nanje. Silver je vrgel svoj klobuk poleg sebe na tla in njegov veliki, gladki obraz, ki se je ves svetlil od potu, je bil obrnjen proti tovarišu.

"Tovariš," je dejal, "to je samo radi tega, ker te cenim kot kupe zlata, kot kupe zlata, in zanesi se na to! Ako te ne bi imel rad, bi te ne bil vzel semkaj, da bi s teboj govoril in te svaril. Vse je storjeno — in ti ne moreš ničesar spremeniti ali popraviti; samo da rešim tvoj vrat, govorim s teboj, in ako bi kdo izmed divjih to vedel, kje je bil jaz, Tom — no, povej mi, kje bi bil jaz?"

"Silver," je rekel drugi, — in opazil sem, da ni bil samo zelo rdeč v obraz, temveč da je tudi govoril hripavo kakor vrana in se mu je glas tresel kakor napeta vrv — "Silver," je rekel, "vi ste stari in vi ste pošteni, in imate denar, ki ga drugi mornarji nimajo, da ste s takimi ljudmi stopili v zvezo? Vi ne! Kakor gotovo me Bog vidi, jaz raje izgubim svojo roko, nego nastopim proti svoji dolžnosti —"

Po teh besedah ga je iznenada prekinil nek šum. Našel sem enega poštenega in zvestega mornarja — no, in sedaj se je v istem trenutku začel glas še enega. Daleč v močvirju je kar iznenada nekdo zakričal kakor od jeze, na to še eden za njim in temu je sledil strašen zategnjen krik. Odmeval je po skalovju Daljnogleda zopet in zopet, cela trupa močvirskih ptic se je z glasnim vriščem vzdignila v zrak in zakrila nebo, in še dolgo potem je ta smrtni krik donel po mojih ušesih; nastala je zopet tišina in samo vreščanje ptic in oddaljeno šumenje valov je motilo pomladanski mir.

Tom je vzpričo tega glasu skočil pokonci kot vzpodboden konj. Silver pa ni niti trenil z očmi. Stal je kjer je bil, se nasmiljal na svoje berglje in gledal svojega tovariša kot kača, ki hoče skočiti.

"John," je dejal mornar in mu dal roko. "Roko proč!" je kričnil Silver in odskočil za korak varno in naglo, kakor izurjen telovadeč.

"Roko proč, kakor vam drago, Silver!" je odgovoril drugi. "Le radi slabe vesti se me morete bati. Pa povejte mi za božjo voljo, kaj je bilo?"

(Dalje prihodnjič)

PONOČNJAK

(Nadaljevanje iz 5. strani)

vi nikar je utihnil, dokler ni nadaljeval v daljših kiticah, v vse bolj obranih napevih, in umetnem recitativu, zdaj glasno in glasneje, kakor da bi hotel v eni sapi izpeti svojo svetlo dušo, zdaj tiho in tišje, kakor da bo vsak hip izkoprnel v zadnjem občutju slasti. Medtem ko vsi ostali pernatci prebivalci parka mirno spe v zelenih skrivališčih, slavec edini toži in zлага stok za stokom v čarobno himno veličastni majniški noči.

Čakal sem dvojnega glasbenika, da se na svoji nočni poti od grma do grma preseli pod moja okna v priljubljeni bezgov grm. Bil sem prepričan, da bo prehodil to pot kakor vsako noč v teku svojih zaljubljenih dni. Ti obiski trajajo že peto leto in jaz si domišljam, da je to tisti sanjar, ki sem ga poslušal prva leta svojega bivanja na kmetih, saj vem zanesljivo, da razen njegove samicke ni drugega slavčka v parku. Vsako pomlad se po redu vrača iz daljnih južnih krajev v staro domovino, v isti park, v isti bezgov grm. Od kar se pozna, me je že stokrat ponoči s svojim melanholičnim vzdihovanjem pod oknom predramil ali pa prisilil, da sem, ležeč v postelji ali sedeč za mizo, ostavil delo, zalučil pero in knjigo in samo njega napeto poslušal, samo z njim delil zanos in čuvstvo, bolest in neutolajljivo hrepenenje njegove krasne glasbene lirike. In kadarkoli in kolikor koli sem ga ponoči poslušal iz bližine, vselej sem mislil, da ga umejem do podrobnosti in da skozi njegovo grlo govori moja duša, moje sanje ...

Namestu bliže k bezgovem grmu se je slavčev petje odmičalo čedalje bolj v park. Nisem si hotel prikrajšati popolnega užitka, zato sem sklenil, da pojdem za njim v blede noč, h grmu, kjer slavček plaka, da

oi mu bil blizu, čisto blizu, komaj nekaj korakov proč.

Kmalu sem bil že na stezah v parku. Hodil sem preko belih mostičkov, ki se na več mestih pučijo čez bister potoček, ki se je v koritu mikavno lesketal, žuboreč skozi noč s pesmijo svojih valov. Ko sem prišel globočje v gozd, sem korakal tišje in opreznje, ker nisem mogel prav razločiti steze, takšno temo so napravile po tleh goste krošnje, ki je skozi nje komaj prodrli kakšen lunin trak in se razlil iz posamnih drobnih špranj med razmaknjanim listjem, ki se ga je rahlo dotikala ljubka sapica, risaje v zraku, na zemlji ali na kakšnem deblu srebrno progo, krivuljo, piko ali kaj drugega. Tako sem prišel na manjšo goljavo na južni strani parka in našel ondi staro trhlo brv, na kateri sem presanjal toliko svetlih noči.

Nedaleč od brvi se je iz dišeče kostenine tik potoka lila v nočni mir najbolj zvočna glasba v vsej prirodi. Najprej sem strmel ves omamljen, nato pa sem se zdaj pa zdaj sklonil in sem zvedavo preiskaval grm od korenike do temena, da bi odkril ljubo mi ptičico.

Stala je skoro pobožno na prostrani veji in sem lahko povsem jasno razločeval med listjem njeno z mesečino obliko telesce.

Dragoceni trenutki! Nad menoj so šumele smreke, iglice so se ospavale name ... žolte, suhe, dišeče iglice. Rosa mi je umivala čelo, obraz in roke, čist zrak je polnil usta, nosnice in prsi, zrak, nasičen z vonjem prvega sena, ki je ležalo razgrnjeno nekje na senožeti onkraj parka. Napol ovenelo pod solničnimi žarki je zdaj, ko ga je škropila debela rosa, tik pred smrtjo, silneje dišalo. Z njegovim vonjem je najbolj tekmoval vonj modrega španskega bezga in raznih sadnih dreves na sosednjem vrtu. Puška, ki je ležala tik mene na brvi, se je potila od rose, in ker

je bila s prednjim koncem obrnjena tja, odkoder je pihala nočna sapa, sta obe dajali neže, tihemu brencanju podoben zvok, dočim je potok pod brvjo venomer momljal in žuborel ter plaval v korita beli prodec in sivi pesek, ki se je zbog rudninske navlake prelestno iskril v mesečini, zlasti ondi-le na podnožju slapov. Moje pohajališče je bilo povsem odprto je z leve strani, odkoder se je nudil pogled na nedogledne razore, čijih zelene ploskve so tonile na robu v nočni temini in bledini. Nalik ogromnemu črnemu pozaju se je bočila sredi polja kopa nametane slame in nje obli robovi so se natanko razločevali od obrisov obzorja.

Tedajci me presune krik neke prestrašene ptičice, ki je v nejasni nagli črti šinila čez goljavo mimo brvi in mene na nasprotno stran parka. Na novem počivališču se je bila oglašila še nekajkrat. Nekaj jo je bilo prepređilo ...

Slavček je onemel, ko pa ga je minil strah, mu je miloglasno grlo še bolj zadržalo. — Sam sem občutil, daso bili sluhni dražljaji še silnejši.

Medtem ko je njegovo petje doseglo najvišjo in najbolj pretresljivo noto, se je po bliskovito vrgla odnekod iz zraka in s silnim šumom planila v grm velika črna krogla, ki je spodila sanjarja z njegove vejčice. Prav tisti hip, ko ga je bila ujele v letu, je izpregovorila moja puška — in roparica se je kakšnih deset korakov od brvi zvalila na belo stezico.

Brž semskočil tja. Spoznal sem v žrtvi veliko sovo. Tik nje je ležal slavček, ki ga je bila v smrtnem trenutku izpučila iz morilnih krempljev. Bil je še malce živ. Oprežno sem ga dvignil, ker se mi je videlo, da se je le onesvestil od strahu; ko pa sem ga pozorneje preiskal, sem opazil, da mu je zlomljena desna nožica v kolenu in da krvavi na trebuščku. In sem mu še bolj razpihal sivo obleko ter dognal, da ima tudi ne hrbtu odprto rano. Roparica ga je bila prebodla s svojim strašnim orožjem; najbrž so mu šli kremplji tudi skozi drobno srcece, polno svobode, pesmi in ljubezni. Slavček je jel obračati oči, dva ali trikrat se je skrčil, potlej pa je izdihnil v mojih rokah ...

Še zdaj čutim v sebi vso usodno tragiko vse tiste kontraste pomladne noči. Vrnil sem se v sobo globoko ogorčen zavoljo te jadne ironije usode ... Slavček je počival sredi pisalne mize na koščku belega papirja. Obračal sem ga z boka na bok, nekam otročje-naivno prepričan, da se vendarle vzbudi v njem življenje, da se bodo odprle oči in da bo skozi odprto okno zletel v vedro srebrno noč. Vzlic vsem ugovorom razuma se nikakor nisem mogel sprijazniti z bridko resnico, da je to drago bitje, ki je še malo preje uprav tonilo v življenski slasti, za vedno zaprlo svoje ljubke oči, za vedno nehala dihati, čutili, peti, — da je postalo na vekomaj mrtva, brezčutna snov ...

Ali ko sem bolj pogledal strjeno kri, ki se je s svojo temno-rdečo barvo videla v tako otožnih madežih ob svetiljinski luči na snežnobelem papirju, sem razumel, da je draga ptičica umrla prav tako, kakor bom nekoč sam umrl in kakor umirajo nešteta velika in majhna življenja — često v času največje sreče. In jih ne morejo vzbuditi od smrti ne obupni kliči, niti bolest in molitve in ne sol-

ze ... Sicer pa — kaj je tako-le drobčkanu življenje v očeh Prirode? Narava ima pač svoje zakone, nima pa — srca.

(Zieljenje in Svet).

Šemaločasa

Le še nekaj tednov in poletna potniška sezona bo pri kraju. Vendar pa ima še vsak rojak priliko, da se pridruži enemu od naših skupnih potovanj in se tako okoristi na ugodnostih, ki jih ista nudijo.

MAJESTIC NA 23. JUNIJA. S tem parnikom ima odpotovati večja skupina Slovencev preko Cherbourg-a in Bazela v Ljubljano. Majestic je največji parnik na svetu in nripripada White Star liniji. Vsak rojak je vabljen na to potovanje, ki je namenjen v domovino ob tem času Priglasite se takoj.

ILE DE FRANCE NA 30. JUNIJA. To skupno potovanje obeta biti največje skupno potovanje Slovencev to leto. Stvelilo že do sedaj priglasitih potnikov nadevaja vsa letosnja potovanja. Zlasti bodo močno zastopane naselbine: Milwaukee, Sheboygan, New York, Chicago, Barberton itd. Prostori so omejeni. Hitrite s priglasitvijo.

SATURNIA NA 14. JULIJA. Ta novi parnik ima rabiti do Trsta samo 12 dni in nudi jako lepo vožnjo za one, ki so radi diže časa na vodi in počeni vožnjo za one, ki imajo velike družine. Pripravlja se večja skupina rojakov za ta datum.

PARIS NA 16. JULIJA. Na tem znamenit in priljubljenem parniku se vrši naše zadnje poletno skupno potovanje. Kakor za vsa druga potovanja velja tudi za to potovanje pravilo: Prej ko se kdo priglasil, boljši prostor dobi.

TUDI SE OBRNITE NA NAS: a) kadar pošiljate denar v stari kraj ali kadar ga dobavljate iz kraja; b) kadar rabite pooblastilo, kupno pogodbo, izjave ali kako drugo notarsko listino; c) kadar želite dobiti kako osebo iz starega kraja, ali kadar imate kak drug posel s stariim krajem. Vse pošiljke naslovite na Slovensko banko:

ZAKRAJSEK & ČESARK
455 W. 42d St., New York, N. Y.

Največja in najstarejša slovenska zlatarska trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, piame in radio vseh cen in izdelkov dobite pri nas.
FRANK CERNE
6933 St. Clair Ave. in 930 E. 79th St., Cleveland, O.

ANTON ZBAŠNIK
Slovenski Javni Notar
4905 Butler Street, Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, oporke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali prdite osebno.

RUDOLF PERDAN
SLOVENSKI JAVNI NOTAR
Naznanjka rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče posle.
933 E. 185th St. Cleveland, Ohio.

Za zapomniti!

Ako ste naš vlagatelj, se obračate v denarnih zadevah na nas, ker nam zaupate. Ponovno povdarjamo, da smo vedno pripravljene svetovati vam, kako vrediti take zadeve tu ali v domovini.

Enako smo tudi onim, ki niso naši vlagatelji, vedno radevolje na razpologo s pojasnili, v katerisibodi denarni zadevi.

Naša bančna in potniška služba je velepotezna in koristna za vsakega rojaka, ki se je hoče poslužiti.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

Lepe tiskovine

sa vaša druživa, za trgovce posameznike, za vsakotvorne prireditve dobite veslej

po nizkih cenah

v prvi slovenski tiskovinski karni v Zjed. državah, kjer dobite ob vsakem času za nesljivo in

točno postrežbo

Se priporočam družtvom, rojakom, trgovcem za vse prilike. Prevzamemo največje kot najmanjša dela.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, O.

Imam na zalogi že nad 14 let

LUBASOVE HARMONIKE

vseh vrst in modelov, nemške, kranjske in chromatične; tri in štirikratne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglasene.

Imam na zalogi tudi kvičke, glasove, nove gotove mehove in druge posamezne dele. Cene harmonikam sem znatno znižal.

Pišite po cenik na:
ALOIS SKULJ
323 Epslon Pl., Brooklyn, N.Y.
Edini zastopnik in založnik LUBASOVH HARMONIK v Zlatarskih Državah

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

Je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa vsakdanje svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.

Posiljite \$1.00
in pričeli ga bomo pošiljati. Vsa pisma naslovite na:
GLAS NARODA
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

ZASTAVE

regalije, prekoramnice in trakovi. Dalje Victor plošče v vseh jezikih. Prave glasne Victrole. Ure, diamante, prstane in vso drugo zlatnino.

Nad 20 let v trgovini. Cene zmerne, postrežba točna.

IVAN PAJK
24 Main Street. Conemaugh, Pa.